

„Penktasis Antspaudas“

*Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. kovo 22 d.,
Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).*

1 Palenkime savo galvas maldai.

Maloningasis dangiškasis Tėve, Visagali Dieve, Kuris vėl prikėlei Jėzų Kristų iš numirusių ir pristatei Jį mums šioje paskutinėje dienoje, Šventosios Dvasios jėgoje, mes esame dėkingi už šiuos didžius... nemirtingojo Dievo aplankymus. O dabar, Tėve, mes artėjame link kitos valandos, valandos, kuri gali pakeisti daugumos žmonių amžino paskyrimo vietą. Ir kad prie šito prisiartintume, Viešpatie, mes esame nepajėgūs, nes tai yra Rašte, kad Avinėlis paėmė Knygą ir atidengė Antspaudus.

O Dievo Avinėli, išei į priekį, mes meldžiame. Mes šaukiame Tave, Viešpatie, didis Atpirkėjau. Išei į priekį ir parodyk mums Savo atpirkimo planą, kuris metų metus buvo paslėptas, nuplėšdamas šį Penktąjį Antspaudą mums šį vakarą, Tėve, ir apreikšdamas kas yra po tuo Antspaudu mums, kad mes galėtume išsiskirstyti būdami geresniais krikščioniais nei dabar esame... kad būtume labiau tinkami užduočiai, kuri laukia priešakyje. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

5 Labas vakaras, draugai. Man tai yra didelė privilegija būti čia, šį vakarą, šiame susitikime. Aš nežinau kur kitur būdamas aš galėčiau geriau jaustis nei darydamas darbą Karaliui. O dabar, prieidamas prie šių pamokų, dėl kurių mes tiesiog esame laukime... Jeigu Jis to man neapreikš, aš negalėčiau jums to suteikti.

Aš visiškai nesistengiu remtis jokiais savo mintimis ar kažkuo, tik tuo, ką Jis suteiks. Ir tai yra teisinga. Ir aš... aš esu įsitikinęs, kad jeigu aš nesiremsiu savo mintimis ir tai ateis tokiu būdu kaip tai atėjo, ir viso gyvenimo metu tai niekada nebuvo klaidinga; ir šį kartą tai nebus klaidinga.

6 Taigi, mes esame tiesiog nuostabiai ir labai, labai dėkingi už tai, ką Jis dėl mūsų padarė, didi, paslaptiinga gyvojo Dievo ranka. Koks galėtų būti didingesnis dalykas, ar mes galėtume turėti didesnes privilegijas nei turėti savo akivaizdoje karalių Karalių, viešpačių Viešpatį?

Greičiausiai mes švilptume švilpynėmis ir... ir iškeltume vėliavas ir ištiestume kilimus, ir viską dėl šalies prezidento, kuris turės atvykti į miestą. Bet tik pagalvokite, tai būtų teisinga ir miestui tai būtų garbė. Bet pagalvokite, į mūsų mažą, kuklią bažnyčią šį vakarą mes kviečiame karalių Karalių, Dievą; ir mes ne... ir Jis netrokšta, kad būtų nutiesti kilimai ir panašiai. Jis trokšta, kad nuolankios širdys būtų atvertos, kad Jis galėtų paimti šias nuolankias širdis ir apreikšti joms gerus dalykus, kuriuos Jis iš anksto paruošė visiems, kurie Jį myli.

9 Taigi, mes paklausėme... Ir aš turiu liudijimą, kurį norėčiau pa... papasakoti. Taigi, jeigu aš tai teisingai supratau... Aš jį visai neseniai išgirdau ir gali būti, kad klystu, bet aš manau, kad čia yra žmonių, kuriems yra skirtas šis liudijimas.

Ir tuomet, prieš keletą dienų aš buvau išvykęs į savo namus dabar... Arizonoje... mes sulaukėme skambučio, kurio metu buvo pasakyta, kad ten buvo mažas berniukas sergantis reumatine karštine; ir ji eina link širdies. Ir jis buvo toks... Jo tėvas ir motina yra tokie mieli, brangūs mano draugai. Tai buvo vienas mūsų diakonų čia, iš bažnyčios, brolis Kolinsas. Jo mažasis berniukas, mažasis Mikis (Džoiaus draugas) sirgo reumatine širdies karštlige ir daktaras išleido jį į namus, paguldė jį lovoje ir pasakė tėvams jo net nekelti, nei nekelti jo, kad atsigertų vandens, bet kad gertų per šiaudelį; jam buvo taip blogai. O tėvai – ištikimi, lankosi čia bažnyčioje ir tiki.

11 Ir prieš keletą vakarų, nesistengdami sulaukti... Mes paskelbėme apie išgydymo tarnavimus sekmadienį, tačiau matydami, kad turėsime atsakyti į klausimus, dėl to mes tada turėjome atšaukti išgydymo tarnavimą. Ir po to aš turėjau nedidelį dalyką, kurį laikiau savo širdyje. Ir motina ir tėvas norėjo sužinoti ar jie galėtų atnešti vaiką į... į patalpą, ir jie atnešė ten mažylį, ir Šventoji Dvasia paskelbė, kad jis išgydytas.

14 Ir tėvai į tai atsižvelgdami nusivežė mažylį namo ir išleido jį į mokyklą... tiesiog išleido jį į mokyklą. Daktaras apie tai sužinojo. Todėl daktaras nebuvo labai patenkintas dėl tokio dalyko, todėl motinai jis pasakė, kad mažylis turėtų būti lovoje, žinoma; ir ji jam papasakojo istoriją.

Ir aš manau, kad žmogus yra, kaip suprantu, yra krikščionis tikintysis iš Septintos Dienos adventistų denominacijos – daktaras. Ir taip, jis pasakė: „Na, jums derėtų... Atėjo laikas vaikui, man jį apžiūrėti“. Pasakė: „Jums derėtų bent leisti jį apžiūrėti“. Ji pasakė: „Labai gerai“. Nuvežė vaiką ir daktaras jį ištyrė, kraują, kur buvo reumatinė karštligė... Ir taip aš supratau, kad daktaras buvo toks nustebęs, kad nežinojo ką daryti. Mažasis berniukas yra visiškai normalus, stiprus ir sveikas, nei ...

17 Dabar aš... ar Kolinsas yra čia... Galbūt aš tai klaidingai papasakojau. Aš ne... Ar tai tiesa, sese Kolins? Taip. Tai mažasis Mikis Kolinsas, apie šešių, septynių metų amžiaus; ir tai įvyko būtent toje patalpoje maždaug prieš tris vakarus.

O, be žmonių toje patalpoje turėjo būti Kažkas. Tai buvo didis, galingas Jehova (Teisingai.), kuris ateina pagerbti Savo Žodžio. Ir aš... aš esu toks dėkingas tai girdėdamas. Suprantate? Aš žinau, kad mes visi dėkingi. Net tik aš, bet visi esame, nes kaip būtų tada, jei tai būtų... būtų jūsų mažasis berniukas arba mano mažasis berniukas?

19 Ir nepamirškite, aš papasakojau liudijimą, tik kaip... tik vieną. Ir parenku tai vieną, tai kitą; jie vyksta visur, bet tik tam, kad leisčiau jums žinoti, kad... kad mano tikrasis tarnavimas yra susijęs su dieviškuoju išgydymu. Bet jūs... aš esu čia dėl šių Antspaudų, nes... Šiek tiek vėliau jūs suprasite, kodėl aš tai turėjau padaryti. Ir taip, aš nesu mokytojas. Aš nesu teologas. Aš... aš tik meldžiuosi už ligonius ir aš myliu Viešpatį.

O dabar, dabar dėl šito... Praėjusį vakarą mes papasakojome liudijimą apie mažą mergaitę... Aš užsirašiau jos vardą ir Bilis dabar turi kažkur užsirašęs tėvų vardus ir kas jie yra. Ir ši maža mergaitė buvo galutinėje leukemijos stadijoje...?... Tiesiog taip blogai, kad jie daugiau negalėjo jos maitinti per burną; jai reikėjo... jai atliko veninį kraujo perpylimą. Ir ji buvo tokia meilutė. Pagal savo amžių ji buvo mažutėlė. (Maždaug tokia kaip ši nedidelė ponija čia, aš manau, bet ji buvo maždaug tokio ūgio; labai...) Jie buvo kaip dauguma iš mūsų. Iš vaiko aprangos ir tėvų galėtumėte pasakyti, kad jie buvo labai neturtingi, tiesiog labai vargingi ir taip... bet labai pagarbūs ir Šventoji Dvasia paskelbė, kad tas vaikas išgydytas.

21 Dabar tik pagalvokite apie tą... su leukemija. Ta mažylė... Ir su krauju buvo taip blogai, kad jie daugiau net negalėjo jos maitinti per burną. Jai turėjo būti... turėjo vykti į lignoninę ir buvo atlikti veniniai kraujo perpylimai, maitino ją, spėju gliukoze ar kažkuo... Aš nežinau medicininių terminų susijusių su šia liga; bet visgi ją reikėjo maitinti tokiu būdu. Ir prieš vaikui paliekant tą vietą, ji paprašė mėsainio.

O tėvai, po to, kai iš Šventosios Dvasios jie išgirdo „TAIP SAKO VIEŠPATS“ (Suprantate?), jie... ir tie nepažįstamieji, kurių anksčiau niekada nebuvo, bet jie... Nuostabi sena pora, kurie tik ką užėmė savo vietas čia, jiems prieš kelias minutes brolis ir sesuo Kidai davė jiems nurodymus apie tai, ką reikės daryti ir ką turės išgirsti, o vaikas grįždamas namo valgė savo maistą.

23 Po dviejų ar trijų dienų po to mokykloje... ir buvo... apsilankė pas daktarą, o daktaras buvo toks nustebęs, jis pasakė: „Pas vaiką neliko nė vieno leukemijos pėdsako“. Suprantate? Taigi, tai įvyko akimirksniu, Visagalio Dievo jėga paėmė kraujotaką ir išvalė ją štai taip ir... ir patalpino pulsavimą... naujos gyvybės štai ten, nes jūsų... jūsų kraujotaka yra jūsų gyvybė, mirtinga ir... sukuria naujas ląsteles ir išvalo lauk senąsias. Ir... ir kas tai yra, tai yra visiškai... Aš pasakysiu štai ką: tai yra kuriamasis Visagalio Dievo veiksmas, kuris paėmė kraujotaką, kuri buvo užteršta vėžiu taip, kad net mažylė pageltonavo ir ištino. Ir vos tik per kelias akimirkas – visiškai nauja kraujotaka...

24 Aš tikiu, (Aš nesakysiu to Jo Vardu; Aš sakysiu tai savo... savo tikėjimo apreiškime), kas vieną dieną įvyko Sabino kanjone... Aš tikiu, kad artėja valanda, kai trūkstamos galūnės bus atstatytos ir šlovinga Kūrėjo galia... Aš... aš tikiu, kad jeigu Jis gali padaryti, kad pasirodytų voverė, kuri neturi... Jeigu čia vyrui arba moteriai trūktų tik kūno dalies... Bet čia tai buvo visas gyvūnas. O, Jis yra Dievas. Aš... aš myliu Jį.

25 Na, taigi, aš pradėdau kalbėti šiomis temomis ir mes tiesiog kalbame toliau, ir žmonės prie sienų ir stovi prieškambariuose ir patalpose, ir taip toliau. Todėl aš iš karto pereisiu prie pamokslo ir aš noriu pasakyti štai ką... Dabar aš noriu atiduoti Jam padėką, tam, Kuris yra visur esantis ir kad šiandien nežinant nei vieno dalyko apie tą Penktąjį Antspaudą, tai atėjo tuo pačiu paslaptingu būdu šį rytą, likus vos valandai iki aušros, kai aš buvau išėjęs pasimelsti. Ir šiandien... Aš tiesiog sėdėjau šias paskutines penkias ar šešias dienas mažame kambarėlyje, su niekuo nesusitikau, tik išeidavau pavalgyti su... su draugu, su kai kuriais savo draugais čia. Ir, žinoma, jūs žinote, kas yra tas draugas; tai brolis ir sesė Vudsai. Suprantate? Ir... ir jūs žinote... ir aš nuėjau ten ir... ir pasilikau su jais ir visi buvo malonūs.

Ten nebuvo nieko, vien tik paprastai... Aš stengiuosi neatsitraukti nuo šių Antspaudų žinios. Tai yra svarbu. Aš tikiu, kad tai yra... tai yra jų apreiškimo laiko valanda, jų apreiškimo.

29 O dabar aš noriu, kad jūs dabar būtumėte užtikrinti, iš anksto, prieš... kaip tik galite anksčiau, užrašykite savo nesuprantamus dalykus apie... apie šiuos Septynis Antspaudus, jeigu tokių turite ir padėkite juos ant stalo. Ir galbūt brolis Nevilis arba kažkas galės štai čia galės pastatyti dėžutę... Na, čia... čia, aš juos dabar matau. Tai yra gerai. Aš labiau norėčiau gauti juos šį vakarą, kad aš, galbūt, kuriam laikui galėčiau į juos įsigilinti sekmadienio rytui.

30 Dabar ne... Šį kartą, būtent šį kartą, neužduokite tokių klausimų, sakykim: „Ar tai yra Šventosios Dvasios įrodymas?“ Suprantate? Aš... aš norėčiau išgirsti iš to, apie ką aš mokiau (Suprantate?), tam, kad mes galėtume paimti šią vieną temą, tokią kaip bažnyčios periodai, tiesiogiai (Suprantate?), nes apie tai mes dabar kalbame.

Taigi, kaip mes ketinome melstis už ligonius, tuomet tam galbūt reikalinga kitokia malda ir jūs esate patepami, ateinate dėl kitokios priežasties, žinote, ir jūs ieškote Dievo, kad išsiaiškintumėte. „Ar šį vakarą ten kas nors bus, Viešpatie?“.

„Taip, bus kažkas, kas dėvės geltoną suknelę, sėdės dešiniame kampe ir kai ją pašauksi, pavadink ją šitaip, ir pasakyk tą ir aną, ir ji padarė tą, ir ji turi tą ir aną“. Po to tu nusileisk štai ten ir stebėk, ir štai ji yra ten. Suprantate? Štai taip. Suprantate? Tai yra kitaip. Suprantate? Ir aš taip meldžiuosi: „Viešpatie Jėzau, koks yra to išaiškinimas? Apreikšk jį man“.

33 Ir... Dabar paimkime savo... savo Kalavijus dabar dar kartą ir... Žodį. Ir aš branginu brolio Nevilio dvasinį palaikymą, taip pat ir jo brolišką meilę, štai ten gale už manęs, meldžiasi už mane ir taip pat visi jūs ten esantys. O dabar, šis vakaras yra penktadienio vakaras, mes pasistengsime... tiesiog padarysime tai taip... Mes... Tu niekaip negali aprėpti visų dalykų, jei... nes jūs galėtumėte paimtą tą... tik vieną iš tų Antspaudų ir apsistoti, tiesiog... tiesiog pravesti per visą Raštą, iki pat galo. Suprantate, tai užtruktų mėnesių mėnesius, ir mėnesius, ir jūs vistiek neužbaigtumėte, nes pats Antspaudas susieja visą Raštą nuo Pradžios iki Apreiškimo, vienas iš tų Antspaudų.

36 Todėl ką aš bandau padaryti, tai susilaikyti nuo nuėjimo per toli nuo to, aš greitai užsirašau Rašto vietą ar mažą pastabą kažkur čia, ir susilaikau nuo kalbėjimo vien tik apie tą dalyką, aš turiu stebėti, nes aš tik... Kalbėdamas, aš kalbu per... per... aš... aš viliosiu, kad tai yra teisingas įkvėpimas. Ir tuomet, kai aš... kai aš pažvelgiu žemyn pasižiūrėti... kad... Ir aš pradėdu kalbėti ir aš pajaučiu kaip aš nukrypstu nuo temos, aš apsigrėžiu žiūrėdamas į kitą pusę, kad pasistengčiau surasti kitą Rašto vietą, kad pereičiau prie jos (Suprantate?), kad kaip ir apšviesčiau ją iš tos pusės, vietoj to, kad bandyčiau tęsti toliau apie ankstesnę.

37 Ir taip dabar, šį vakarą mes nagrinėsime, iš Dievo malonės, su Jo pagalba, Pen... Penktąjį Antspaudą. Ir jis nėra ilgas. Jis yra šiek tiek ilgesnis už ankstesnius. Keturi žirgų raiteliai užėmė po dvi eilutes kiekvienas, o šis užima tris eilutes, šiame. Taigi, Penktasis Antspaudas prasideda 6-ojo Apreiškimo skyriaus 9-oje eilutėje.

O dabar, jeigu jūs esate svetimšalis, kuris negirdėjo apie šiuos keturis žirgų raitelius, na, jūs... Suprantate, kartais tu... tu tiesiog sugrįžti atgal ir kaip ir palieti kažką, ir kai tai padarai, tikiesi, kad žmonės tai supras. Todėl, jeigu yra kažkokia smulkmena, kurios nesuprantate, na, tiesiog šiek tiek palūkėkite arba įsigykite garsajuostę ir perklausykite ją, ir... ir aš esu įsitikinęs, kad jūs... jūs gausite iš to palaiminimą. Aš turiu... Aš... aš viliosiu, kad jūs.. jūs gausite.

39 Dabar, visi pasiruošę nuo 9-os eilutės dabar iki 11-os, arba įskaitant 11-ą.

Ir kai jis atvėrė penktą antspaudą, pamačiau po aukuru sielas užmuštųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi;

ir jie šaukė garsiu balsu, sakydami: „Kiek ilgai, o Viešpatie, šventas ir teisingas, tu neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują gyvenantiems žemėje?“

Ir kiekvienam iš jų buvo duoti balti drabužiai; ir jiems buvo pasakyta, kad jie dar trumpą laikotarpį ilsėtųsi, kol ir jų bendratarniai bei jų broliai, kurie turės būti užmušti kaip jie, turės būti išpildyta.

40 Taigi, tai yra labai paslaptina... Ir dabar dėl garsajuosčių ir dvasininkų, ir mokytojų, kurie čia sėdi, jeigu jūs turite kitokį požiūrį nei šis, aš taip pat turėjau. Bet aš tiesiog imu tai iš įkvėpimo, kuris visiškai pakeitė mano požiūrį į tai. Suprantate?

Ir tuomet aš atrandu, kaip jūs matote šiuos apreikštus, tai ėmimas iš anksčiau ir pateikimas šių bažnyčios periodų ir kartu Rašto vietų, tai susiejant. Suprantate? Ir dėl šios priežasties aš tikiu, kad tai ateina iš Dievo.

42 Dabar mes tai suvokiame ir aš manau, kad kartais mes priklausome nuo to, ką kažkoks didis mokytojas galėjo apie tai pasakyti (Suprantate?) ir tai... su tuo viskas gerai. Mokytojo aš nesmerkiu, jokiais būdais. Ir aš nieko nesmerkiu; aš smerkiu tik nuodėmę, netikėjimą, nieką.

Ir kai kurie žmonės yra pasakę: „Tu smerki organizaciją“. Ne, aš nesmerkiu. Aš... aš smerkiu organizacijos sistemą, o ne joje esančius žmones, žmonių grupę, kuri sudaro organizaciją, žinote; bet sistemą, kuri juos valdo, štai ką aš smerkiu, katalikai ir protestantai tokie patys.

44 Tai bent, aš turiu... Vieni iš geriausių draugų, kuriuos... kuriuos pažįstu yra katalikai, tiesiog pasaulis...?.. Ar jūs suvokiate... Ir tas žmogus galimai šį vakarą čia sėdi, tikriausiai sėdi, vienintelis būdas kurio dėka galėjome pastatyti šią maldyklą yra tas, kad Romos katalikas stovėjo savo kojomis ten teisme ir už mane išėjo į priekį, žmogau, kaip niekas kitas to nepadarytų. Tai tiesa ir jie negalėjo duoti neigiamo atsakymo. Teisingai.

Jie pasakė, kad turėjo... paskaičiavo, kad bus per daug žmonių. Pasakė: „O, toje bažnyčioje nesusirinks daugiau nei aštuoniasdešimt“, – štai taip. „Ta bažnyčia yra ten pastatyta“, – pasakė jis. „Aš... aš pažįstu pastorių, – ir visa kita, ir pasakė, – ta bažnyčia jau ten buvo“. Pasakė: „Jeigu visiems kitiems galima statyti priestatus, kodėl tuomet jiems negalima?“ Romos katalikas, mano geras draugas. Suprantate? Taip, pone.

46 Vienas vaikinai, kuris yra katalikas, mano tikrai taurus draugas, bendravo su manimi. Prieš man išvykstant jis turėjo metalo dirbinių parduotuvę. Jis pasakė: „Bili, aš... aš žinau,

kad tu netiki mūsų religijos sistema, – pasakė jis, – bet sakau tau dabar, – pasakė, – Dievas tikrai pagerbė tavo maldas už mus. Aš manau, kad jeigu tu bet kurioje šalies vietoje patektum į bėdą, – pasakė, – kiekvienas šalies katalikas pas tave atskubėtų“. Todėl suprantate, kad... Jis pasakė: „Kiekvienas kryžnešys“, – jis taip pavadino. Aš papasakosiu tai būtent taip, kaip jis pasakė.

47 Žinoma, jie tvirtina tais esą, nes ankstyvieji krikščionys ant savo nugarų nešiojo kryžius. Mes žinome tai iš istorijos. Ir jie tvirtina esą ankstyvieji krikščionys, kuriais jie buvo, bet sistema išvedė juos iš to kelio (Suprantate?) ir tie žmonės, katalikai, ar žydai, ar kas jie bebūtų, jie yra žmonės nuo to paties medžio iš kurio mes kilome. Suprantate? Teisingai. Jie yra... jie yra žmonės, kurie myli ir valgo, ir geria, ir miega, ir... tiesiog kaip visi kiti. Ir todėl mes jokių būdu negalime smerkti individų, ne, nei vieno. Suprantate? Bet...

49 Mes jokių būdu negalime smerkti individų, bet kaip tarnautojas aš turiu kirsti tai gyvatei, kuri gelia tiems žmonėms. Suprantate? Ir aš ne... Ten yra... Aš net ne... Tiesiog aš pats iš savęs aš to nedaryčiau, jeigu tai nebūtų įgaliojimas iš Dievo, kurį aš esu įpareigotas atlikti (Suprantate?), ir aš privalau to teisingai ir ištikimai laikytis.

Tačiau jeigu katalikas, žydas, ar kas jis bebūtų, ateina čia... Jeigu jis būtų mahometonas, graikas, ar ortodoksas, ar kas jis galėtų bebūti, jeigu jis ateitų čia, kad už jį būtų pasimelsta, aš pasimelsčiau už jį lygiai taip pat nuoširdžiai, kaip ir už savus. Teisingai. Neabejotinai, nes tai yra žmogus. Aš meldžiausi už budistus, sikus, džainistus, mahometonus ir... ir visų tipų (suprantate?), štai tokius. Ir aš neužduodu jiems jokių klausimų; aš tiesiog meldžiuosi už juos, nes jie yra kažkas, žmogus, kuris nori pasveikti, ir stengiuosi kelyje palengvinti jų gyvenimą.

51 Taigi, mes suprantame, kad šiame... Ir dauguma iš jūsų čia, aš žinau, kad čia yra bent jau du ar trys tikri mokslo žmonės, kurie čia sėdi ir... ir jie yra protingi, perskaitę kitų žmonių mokymus apie šią temą. Ir aš noriu, kad šie broliai žinotų, kad aš... aš nesmerkiu tų vyrų. Aš tik išreiškiu tai, ką Viešpats man parodo; tai viskas, ką galiu pasakyti.

Taigi, mes net nenorime pagalvoti, kad dėl to, jog tai yra paprasta moteris skalbėja ar... ar kaimo vaikinai, dėl to jie negali gauti apreiškimo iš Dievo, nes (Suprantate?) tai yra Dievas, Jis faktiškai apreiškia Save paprastume. Tai... Mes nagrinėjome tai sekmadienį, nuo to pradėjome – kaip Jis apreiškia Save Savo paprastume. Štai kas padaro Jį didį.

53 Dabar leiskite... leiskite man tiesiog... Leiskite man tai apžvelgti minutėlei. Dievą didžiu padaro tai, kad Jis gali taip paprastai Save išreikšti. Štai kas padaro Jį didį. Dievas yra didis ir Jis gali išreikšti Save tokiame paprastame pavidale, kad šio pasaulio išmintingieji negali Jo rasti. Jie tiesiog negali Jo rasti, nes Jis išreiškia Save per paprastai. Dabar sekite. Ir tai iš esmės ir yra Jėzaus Kristaus apreiškimo paslaptis. Suprantate? Tai iš esmės, kad... Tame... Negali būti nieko didingesnio už Dievą ir jūs negalite nieko išreikšti taip paprastai, kaip Jis išreiškia pats Save. Suprantate, štai kas padaro Jį didžiu. Suprantate?

54 Taigi, didingas žmogus, jis gali tapti šiek tiek didingesnis ir galbūt jis nusilenks ir jums pasakys: „Kaip jums sekasi?“ (Suprantate?), ar kažką panašaus, bet jis negali padaryti

savęs nereikšmingu. Jame yra kažkas tokio. Jis yra žmogus. Jis tiesiog negali padaryti savęs nereikšmingu, nes kai jis per daug nusižemina, tuomet pirmas dalykas, kurį pastebėsite, jis turės paminėti tai, ką padarė kažkas kitas ir panašiai, ir tuomet jis vėl save išaukštins. Suprantate? Bet Dieve – kelias aukštyn, yra kelias žemyn. Taip.

55 Pasaulio išmintingieji bando surasti Jį savo išmintimi. Taip darydami jie tiesiog tolsta nuo Jo. Suprantate? Pasaulio išmintingieji... Jeigu jūs bandote kažką paaiškinti kažkokia matematika ar kažkuo, nepamirškite, jis netgi patalpino tai Biblijoje Apr... Ar... Ne, atleiskite. Izaijo 35, aš manau, kad taip, kad netgi tai yra taip... tai yra taip paprasta, kad netgi... nusikaltėlis žmogus tai supras (Suprantate?), arba netgi kvailys tame nesuklys. Išmintingieji aplenkia tai iš toli savo išmintimi, atsitraukdami toliau nuo Jo per bandymą surasti Jį išmintimi. Taigi nepamirškite to. Tai bus įrašyta garsajuostėje. Suprantate? Išmintingieji savo išmintyje pažengia taip toli, badydami surasti Jį savo išmintimi, jie nepastebi Jo. Suprantate? Jeigu jie galėtų būti užtektinai suaugę, kad galėtų būti pakankamai paprasti, jie galėtų Jį surasti. Jeigu jūs esate pakankamai suaugęs, kad taptumėte pakankamai paprastas... Suprantate?

58 Tai... Ir jūs žinote, kad... kad tai iš tiesų yra tiesa. Aš esu susitikęs su žmonėmis jų įstaigose ir panašiai, kurie buvo tikri vyrai, svarbūs karaliai (Suprantate?), valdovai, monarchai; ir įprastai tokie vyrai yra reikšmingi. Ir taip pat aš esu apsilankęs tokiose vietose, kur žmogus turėjo vieną porą drabužių, galbūt kažkoks tarnautojas norėjęs su manimi šiek tiek pasiginčyti ir jūs... jūs pagalvotumėte, kad jeigu jo nebūtų, pasaulis sustotų (Suprantate?), ir tai... tai yra tiesiog pasipūtimas galvoje. Suprantate? Bet didis žmogus, didis žmogus nusižemina ir stengiasi padaryti taip, kad tu pradėtum galvoti jog didis esi tu. Suprantate, suprantate? Jis gali nusižeminti.

59 Ir suprantate, Dievas yra toks didis, kad Jis gali pats nusižeminti iki tokios vietos, kad žmogus iki tokios vietos taip žemai nenusileis. Suprantate? Tai viskas. Ir savo... Ir jie stengiasi Jį surasti... Taigi, pažvelkite, jie stengiasi Jį surasti jaunuolių išsiuntimu į mokyklą ir menų mokslo bakalauro ir moksliniu laipsnių gavimu. Ir... ir jie bando tai surasti per teologinę terminologiją... Biblijos ir jie bando Jį surasti per mokomąsias programas ir per organizacines programas ir per dalykų gražinimą. Ir bando surasti... Jo ten visiškai nėra. Jūs tik grūmojate prieš vėją; tai viskas. Jūs... jūs nutolstate nuo to.

61 Jeigu jie galėtų būti pakankamai suaugę, kad būtų... kad būtų pakankamai paprasti, jie galėtų surasti Jį toje kryptyje būdami paprasti. Bet tol, kol jūs žengiate link išminties, jūs tolstate nuo Jo. (Taigi, leiskite man tai išreikšti, kad jūs to nepraleistumėte.) Tol, kol jūs stengiatės surasti Dievą per išmintį, kaip tai buvo Edeno sode, kaip tai buvo Mozės dienomis, kaip tai buvo... Nojaus dienomis, kaip tai buvo Kristaus dienomis, Jono dienomis, apaštalų dienomis ir iki šios dienos, kai jūs bandote tai išmąstyti ir stengiatės surasti Dievą per išmintį, jūs visada nuo Jo atitolstate. Jūs stengiatės tai suprasti. To neįmanoma padaryti. Tiesiog priimkite tai. Suprantate? Tiesiog patikėkite tuo. Nebandykite to suprasti.

63 Aš negaliu suprasti kodėl... na, daugumos dalykų... Nėra daug dalykų, kuriuos aš suprantu arba negaliu suprasti. Aš negaliu suprasti kaip šitas jaunuolis čia sėdintis valgo tokį patį maistą, kurį aš galiu valgyti ir štai jis yra čia, jo visa galva plaukuota, o aš jų visai neturiu.

Aš to nesuprantu. Jie sako, jog už juos yra atsakingas kalcis, ir aš nespėju kirptis nagų, tačiau plaukai kirpimui niekaip neužauga. Aš... aš to nesuprantu.

64 Yra senas posakis (tai gali kaip ir pakeisti rimtumo lygmenį, bet tai yra rimta, tačiau aš dar nepriėjau prie Antspaudo), kaip juoda karvė gali būti žalia žolė ir duoti baltą pieną iš kurio išmuša gelsvą sviestą. Aš... aš tikrai negalėčiau to paaiškinti (Suprantate?), nes, suprantate, kiekvienas yra kito produktas ir kaip tai... Aš negaliu to paaiškinti.

Negaliu paaiškinti kaip dvi lelijos auga arba dvi gėlės yra tos pačios rūšies, bet viena yra raudona, o kita geltona, ir viena ruda ir viena mėlyna. Aš nesuprantu to... virš jų šviečia ta pati saulė. Iš kur atsiranda spalva? Suprantate? Aš negaliu to paaiškinti, bet vis tik jūs turite su tuo sutikti.

67 Aš tiesiog norėčiau, kad koks nors didis teologas man paaiškintų kaip šitas pasaulis laikosi orbitoje. Aš norėčiau, kad jūs iš mokslo pusės galėtumėte man mestelėti kamuolį ore, besisukantį aplink, ir padaryti taip, kad toje pačioje vietoje jis apsisuktų antrą kartą. Jūs negalėtumėte to padaryti. Ir visgi šitai yra taip tobulai išskaičiuota, kad jie gali minutės tikslumu įvardinti saulės užtemimo laiką, dvidešimt metų nuo dabar. Jie neturi rankinio laikrodžio ar stalinio ar jokio laikrodinio mechanizmo, kuris būtų toks tobulas, ir visgi ji ten yra. Ir taip pat yra pasvirusi atgal; o kas, jeigu ji pakryptų šiek tiek statesniu kampu? Jūs tiesiog... jūs tiesiog apsijuoktumėte bandydami... Suprantate?

68 Todėl jūs suprantate, nemėginkite įgyti išminties, kad galėtumėte suprasti. Tiesiog tikėkite tuo, ką Jis sako ir tapkite kaip įmanoma paprastesni, tuomet jūs tai pasieksite. Jūs tai surasite. Taigi, aš esu toks dėkingas už tai, dėkingas už tai, kad Jis yra, padarė Save paprastą. Taigi, mes suradome 6-ą skyrių ir 9-ą eilutę, leiskite man dabar pradėti.

Ir kai jis atvėrė penktąjį antspaudą, pamačiau po aukuru sielas užmuštųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi;

69 Atkreipkite dėmesį, nebuvo paminėtas kitas žvėris ar gyva... gyva būtybė per šio Penktojo Antspaudo paskelbimą. Taigi, nepamirškite, jis ten buvo Ketvirtojo Antspaudo metu, buvo ten Pirmojo Antspaudo, Antrojo, Trečiojo ir Ketvirtojo metu, bet čia nebuvo. Suprantate? Taigi, jeigu pastebėjote... Tiesiog perskaitykime iš anksčiau apie vieną iš Antspaudų. Sugrįžkime prie Ketvirtojo Antspaudo (Suprantate?) ir tai yra 7-a eilutė.

*Ir kai jis atvėrė ketvirtąjį antspaudą, išgirdau ketvirtojo žvėries balsą sakant: „Ateik... žiūrėk“.
...kai jis atvėrė trečiąjį antspaudą, išgirdau trečiojo žvėries balsą sakant: „Ateik ir žiūrėk“.
...antrojo žvėries: „Ateik ir žiūrėk“... (ir... pirmąjį žvėrį sakant)... Ateik ir žiūrėk.*

71 Tačiau po to, kai mes prieiname prie Penktojo Antspaudo, žvėries ten nėra. Dabar tiesiog atkreipkite dėmesį.

Ir kai jis atvėrė penktąjį antspaudą, pamačiau po aukuru...

Tuojau pat (Suprantate?), ten nėra... ten nėra jokio žvėries, o žvėris simbolizuoja jėgą. Mes tai žinome. Suprantate? Ten nėra gyvos būtybės.

Taigi, vieną iš tų būtybių mes atradome nagrinėdami ap... ap... apreiškimą bažnyčiose, kad... viena iš jų turėjo... buvo liūtas; o kita... kita buvo jautis; ir dar kita buvo žmogus; ir dar kita buvo erelis. Mes atrandame bažnyčios perioduose, kad tie keturi žvėrys reiškia keturias jėgas, kurios buvo sustojusios aplink Apaštalų Darbus būtent tokiu būdu kaip... padangtė dykumoje ir...

73 Jūs suprantate tai, nes aš dabar neskirsiu laiko, kad į tai įsigilinti. Mes tai čia nupiešėme ir tiksliai parodėme. Jie tai sergėjo, Avinėlį ir Žodį, kad išpildytų Žodį taip kaip jie padarė... su sandoros skrynia šventovėje, dykumoje ir panašiai.

Taigi, mes parodėme netgi pagal poziciją, pagal Izraelio giminių spalvas ir pagal... Kas iš jūsų girdėjo apie... arba „Septynis Bažnyčios Periodus“? Aš spėju, kad dauguma girdėjo: du trečdaliai iš jūsų. Atkreipkite dėmesį, kad net žvėries prigimtis tiksliai atitiko giminės emblema, tuo būdu, kuriuo keturios... dvylika giminių išsirikiavo po keturias kiekvienoje pusėje ar... ar po tris gimines kiekvienoje pusėje. Ir keturi žvėrys sėdėjo ir stebėjo tas gimines iš visų keturių pusių.

75 Ir kai mes sugrįžome ir parodėme Evangelijas, ir tiksliai nurodėme kada jūs įeinatė į skrynią, jie sergėjo skrynią, sandorą. Ir po to mes atrandame, kad naujosios bažnyčios sandora, jos atstovybe žemėje buvo Šventoji Dvasia. Kraujas atsiuntė mums Šventąją Dvasią ir keturi žvėrys simbolizavo... dvylika Izraelio giminių, jiems serginti, ir įvardinome jų prigimtis ir paėmėme tą pačią prigimtį ir sugretinome su kiekviena iš tų keturių Evangelijų, tiksliai, tai buvo visiškai tas pats. Viena kreipėsi į liūtą, kita... į jautį ir dar kita... keturios Evangelijos. Štai taip. Keturios Evangelijos tai yra Šventosios Dvasios apsauga. Amen.

76 Aš tiesiog visada klausiu savęs... Tai nedavė man ramybės, taigi, jau praėjo šešeri metai, spėju, nuo to laiko, kai išgirdau didį žmogų pasakiusį, kad tai buvo... Apaštalų Darbai buvo tik rėminė konstrukcija. Esu tai girdėjęs daug kartų. Bet išgirsti žmogų, turintį tokią reputaciją kaip jo, pamokslininko ir kaip mokytojo, kuris yra parašęs vienas iš populiariausių knygų, kurias žmonės visur skaito... Ir pasakyti, kad Apaštalų Darbai faktiškai nebuvo tinkami bažnyčios mokymui, kai tuo tarpu Apaštalų Darbai būtent ir yra to pamatas, ne rėminė konstrukcija, pamatas. Nes Biblijoje pasakyta, kad... Dievo pamatas yra pastatytas ant apaštalų mokymo. Teisingai. Kristus yra Galva – Kertinis Akmuo.

Ir kai tas žmogus ten atsistojo ir pasakė tokią pastabą, aš... aš... aš tiesiog... Mano širdis tiesiog negalėjo atlaikyti. Ir aš pamaniau: „Akivaizdu...“. Na, aš dabar matau, Antspauduose. Tai tiesiog dar nebuvo apreikšta; tik tiek. Suprantate?

79 Todėl tada jie ten stovėjo. Tačiau ten yra kažkas, kas tai tiesiog pasako. Dabar atkreipkite dėmesį, jie saugo. Taigi, kai mes priėjome prie Mato 28:19 ir atsekėme šį dalyką visoje Evangelijoje pagal Matą (kuri simbolizavo liūtą) ir į ją įsigilinę mes tiksliai atradome, kodėl jie krikštijo Jėzaus Kristaus Vardu. Ir štai Jis buvo ten, stovėjo ten su būtent tuo pačiu Raštu, kad saugotų šventą, krikšto Jėzaus Kristaus Vardu, įgaliojimą. (Na, aš dabar pereinu prie bažnyčios periodų. Suprantate?)

81 Atkreipkite dėmesį, bet čia, kai mes dabar prieiname prie šio Penktojo Antspaudo, ten... ten... ten nepasirodo joks raitelis ir ten nėra žvėries, kad tai paskelbtų. Jonas tik... Jis... Avinėlis jį atidengė ir Jonas tai pamatė. Ten nebuvo nei vieno, kas pasakytų: „Dabar ateik, žiūrėk; ateik, žiūrėk“.

Atkreipkite dėmesį, jokios gyvos būtybės jėgos. Arba ten... Ir Šeštajame Antspaude ten nėra žvėries, kad tai paskelbtų. Ir Septintajame Antspaude ten nėra žvėries, kad tai paskelbtų, jokių jėgų, kad tai paskelbtų (Suprantate?); nėra, kas tai padarytų. Tame... Pažvelkite, tame... po Ketvirtojo Antspaudo ten nėra jokio paskelbimo per kurią nors žvėries jėgą nuo Penktojo, Šeštojo, ar Septintojo Antspaudo, visiškai nėra.

83 Dabar, atkreipkite dėmesį. Man tai patinka. Kaip tuo keturių žirgų raitelio metu, raitelis, vienaskaita, tų keturių skirtingų žirgų, ten buvo žvėris, kuris paskelbdavo tą jėgą. Kaskart, kai raitelis apžergdavo kitą žirgą ir pradėdavo joti, pasirodydavo kitoks žvėris ir tai paskelbdavo. Tai yra didi paslaptis. Suprantate? Tai yra paslaptis... Kodėl? Paskelbia paslaptį.

Kodėl čia nėra vieno, Penktajame Antspaude, kuris tai paskelbtų? Štai taip. Pagal apreiškimą, kurį Viešpats Jėzus šiandien man suteikė (Suprantate?), ar šįryt, anksti; tai yra, kad bažnyčios periodų paslaptis tuo laiku yra pasibaigusi. Šiuo laiku antikristo paslaptis yra apreiškta. Antikristas išjojo į savo paskutinį jojimą ir mes atradome jį ant palšojo žirgo susimaišiusio iš jo spalvų daugumos, ir joja iki pat pražūties. (Mes sutinkame tai trimituose ir panašiai, kai mes... mes to mokome. Aš dabar pereinu prie to, bet mes vėl visiškai nukrypstame nuo temos.)

86 Ir mes... mes einame... jis joja... Dėl šios priežasties ten nieko nėra. Taigi, mes žinome, kad yra parašyta, nes viskam yra priežastis. Dabar jūs prisimenate iš pat pradžių aš pasakiau: „Nėra tokio dalyko, kuris būtų be priežasties“.

Prisimenate mažąjį rašalo lašą? Suprantate? Taigi, jūs turite rasti priežastį. Turėjo būti kažkokia priežastis dėl kurios jiems nereikėjo turėti žvėries ar jėgos paskelbti apie šio Antspaudo nuplėšimą ir tik Dievas gali apreišksti kodėl (Štai taip.), nes viskas yra... viskas slypi Jame.

87 Priežastis dėl kurios Jis apreiškia, kad aš... kaip aš suprantu, nes taip yra dėl Atpirkimo Knygos paslapties, nes antikristui esant apreiškta... Ir tuo pačiu metu Bažnyčios jau nebėra ir šie dalykai tikrai net negali įvykti bažnyčios periode. Teisingai. Jie yra... jie yra atskirai nuo bažnyčios periodo. Tuo laiku Bažnyčia yra tikrai paimta. Bažnyčia pakyla aukštyn ketvirtame Apreiškimo skyriuje ir nesugrįžta tol, kol pasirodo su savo Karaliumi 19-ame skyriuje. Bet čia šie Antspaudai apreiškia, kas jau buvo, kas yra ir kas bus. Suprantate? Ir dabar, tai, kas turėjo būti bažnyčios periode buvo apreiškta per šiuos Antspaudus, o dabar stebėkite, kas yra reikalinga.

88 Ke... keturi jo raitelio etapai buvo atidengti. Keturi antikristo jojimo etapai šiuo laiku buvo apreiškti; dėl to jų daugiau nereikia. Ir ten buvo keturios gyvos Dievo būtybės, kad paskelbtų raitelį jiems jojant. Keturi žvėrys yra keturios jėgos.

Taigi, mes žinome, kad „žvėris“, pagal Biblijos simbolių kalbos išaiškinimą, reiškia „jėgą“. Dabar pažvelkime į tai iš arčiau. Keturi žvėrys Biblijoje reiškia jėgą žmonių tarpe. Taigi, jeigu mes atrandame... Kaip Danieliuje, kai jis pamatė tam tikrą iškylančią tautą, galbūt tai būtų lokys laikantis šonkaulį prie savo šono – simbolis. Po to jis išvydo kitą iškylančią jėgą, ožys; jis kažką simbolizavo. Po to jis pamatė kitą iškylančią jėgą; ir... ir tai buvo leopardas su tiek daug galvų; jis simbolizavo tam tikrą karalystę. Po to jis pamatė kitą iškylantį... didelį liūtą su dantimis ir... ir sutrypė likutį; tai simbolizavo visiškai kitą jėgą. Vienas buvo... Nebukadnecaro karalystė ir kitokio tipo sapnas. Danielius pamatė regėjimą. Nebukadnecaras susapnavo sapną, bet Danielius išaiškino jo sapną ir jis atitiko regėjimą. Amen. Ak!

91 O, jeigu jūs tik žinotumėte, kas įvyko. Kas įvyko prieš mums iš čia išvykstant? Ar suprantate? Na, šeši nenutrūkstantys sapnai tiksliai atitiko regėjimą. Amen. Suprantate? Išaiškintas sapnas yra regėjimas, nes žmogus, galbūt gimęs ne su tokia sąmone, kad išliktų... galėtų būti nemiegantis, kai jį mato, tada Dievas... pasineria į jo sąmonę ir kalba jam... ką Jis pažadėjo, kad sapnuose paskutiniuosiose dienose Jis aplankys žmones, ir taip pat regėjimuose. Suprantate?

Taigi, regėjimas yra tada, kai jūs esate visiškai nemiegantis (stovite štai taip) ir tam tikri dalykai yra apreiškiami, ir jūs stovite ir pasakote juos tiesiog teisingai – matote, kas įvyko ir kas turės įvykti ir panašiai. Tačiau dabar, sapną matote tada, kai miegate ir jūsų penki pojūčiai yra neveiklūs, ir... jūs esate savo sąmoneje. Jūs esate kažkur, nes kai jūs sugrįžtate jūs prisimenate, kur buvote, prisimate tai visą savo gyvenimą. Suprantate, tai yra jūsų sąmonė. Tuomet, tam kad... Suprantate?

94 Kaip anksčiau sakydavo Kongreso narys Apšou: „Tu negali būti tuo, kuo nesi“, – ir tai yra visiška tiesa. Suprantate? Ir jeigu tu esi gimęs būti pranašu, taigi (Suprantate?), kad tos dvi sąmonės veiktų išvien... ne taip, kad viena yra čia su penkiais aktyviais pojūčiais, o kita štai čia, kai jūs miegate ir penki pojūčiai yra neaktyvūs. Bet suprantate, kai jos abi... jūs esate gimęs... iš karto kartu, jums nereikia užmigti. Jūs tiesiog pereinate iš vienos į kitą, štai taip... jums nereikia užmigti. Čia iš vis neįmanoma užmigti ir jūs patys savęs tokiu nepadarysite. Todėl dovanos ir pašaukimai yra iš anksto paskirti. Jos yra... jos yra Dievo dovanos ir pašaukimai, netgi neatšaukiami, taip yra pasakyta Biblijoje. Suprantate? Jos buvo iš anksto paskirtos prieš pasaulio sukūrimą. Suprantate?

97 Taigi dabar mes atrandame, kad žvėris iš Danieliaus reiškė, kad tai buvo žmonių tarpe iškylanti jėga. Ar... Jono regėjimuose čia yra parodoma, kad tai buvo jėgos – iškylančios tautos.

Kaip Jungtinės Valstijos Apreiškimo 13 pasirodo kaip avinėlis. Ir tuomet, jeigu jūs norite sužinoti kitokį... Jūs pasakysite: „Na, tai... čia kalbama apie valstybinę jėgą“. Tai taip pat simbolizuoja šventą jėgą: žvėris. Ar žinojote tai? Atkreipkite dėmesį į Rebeką, kai... kai Abraomo tarnas Eliezeras, kai jis atėjo paimti Rebekos, ji... jis užsodino ją ant kupranugario, būtent ant to kupranugario, kurį ji pagirdė. Ir ji jojo tuo kupranugariu susitikti su savo nematytu jaunikiu. Būtent tai, ką ji pagirdė ir buvo tai, kas nunešė ją į jos būsimojus namus ir pas vyrą.

100 Ir šiandien tai yra tas pats. Suprantate? Būtent tai, ką Bažnyčia palieja, tai yra Sėkla, Žodžio Sėkla; būtent tas Žodis atgyja ir neša mus pas mūsų nematyta Jaunikį. Suprantate? Su... Suprantate?

Ir pažvelkite, kaip tobulai. Izaokas buvo išėjęs iš namų ir buvo laukuose, toliau nuo savo namų, kai Rebeka jį pamatė; ir Bažnyčia susitinka su Kristumi ore ir tada Jis pasiima ją į namus – Tėvo namus, kur yra paruoštos buveinės. Izaokas paėmė Rebeka tokiu pačiu būdu.

Ir atkreipkite dėmesį, tai buvo meilė iš pirmo žvilgsnio. Taip. O, tai bent, ji tiesiog bėgte pasileido jo pasitikti! Ir tokiu būdu Bažnyčia ore susitiks su Kristumi ir amžinai bus su Juo.

105 Taigi, Bibliniai terminai. Šie žvėrys yra jėgos. Atkreipkite dėmesį. Aš noriu... Taigi, aš noriu, kad jūs pastebėtumėte, kad velnias turėjo savo keturis spalvą keitusius žvėris ant kurių išjodavo. Jis turėjo savo keturis žvėris; tai buvo jie visi trys susimaišę į vieną ir sudarę vieną... palšą žirgą... baltasis žirgas, raudonasis žirgas, juodasis žirgas. Ir mes pamatėme, kad kiekvienas iš jų buvo jo tarnavimo etapas... etapas ankstyvosios bažnyčios, kuri susiformavo į denominaciją Nikėjoje. Pirmąkart Sekminių bažnyčia ant kurios buvo išlieta Šventoji Dvasia, laikui bėgant, priėmė antikristo dvasią, suformavo organizaciją, pagimdė kai kurias organizacijos dukteris, pakeitė savo jėgą tris kartus ir suvienijo jas vienoje, ir sudarė palšą žirgą, ir po to buvo duotas vardas, vadinamas Mirtimi, ir jojo juo į amžinybę. Aiškiau ir būti negali. O.

107 Dabar atkreipkite dėmesį, jam yra duotas šis... šis žirgas ir jis ant jo joja. Dievas... Dievas taip pat turi kaip ir kiekvieną kartą... Dabar sekite. Kai iš pradžių pasirodė antikristas, kame jis pasirodė? Baltame žirge (Suprantate?), na, toks nekaltas, koks tik galėjo būti, tiesiog doktrina bažnyčioje. Jie norėjo bendravimo. Jūsų bendravimas yra su Kristumi; bet jie norėjo bendravimo. Jie tiesiog negalėjo to pakelti. Jie norėjo sukurti... na, jūs žinote kaip nedidelės uždarnos grupės iškyla bažnyčioje. Jūs... jūs žinote tai, jūs pastoriai. Suprantate? Jie... Kaip jie sako: „Tų pačių plunksnų paukščiai...“ Bet jeigu mes esame iš naujo atgimę broliai... taigi tai... tokio požiūrio negalima turėti. Suprantate? Ne.

109 Taigi, mes... mes... mes... Jeigu savo broliuose matome kažką negero, tiesiog melskimės ir laikykime tai prieš Dievą ir mylėkime tą žmogų tol, kol atvesime jį tiesiai į Dievo Akivaizdą. Toks yra būdas, tikrai toks būdas, kuriuo tai reikia padaryti. Jūs žinote Jėzus pasakė... Ten bus piktžolės, nes Jėzus pasakė, kad ten bus, bet neraukite jų. Su jomis jūs išrausite kviečius. Suprantate? Tiesiog palikite jas ramybėje. Jis padarys... Leiskite Jam atlikti atskyrimą, kai ateis laikas. Suprantate? Leiskite visiems augti kartu.

111 Atkreipkite dėmesį, žvėriui išėjus, antikristas išjojo ant žvėries, savo jėgos. O, man tai patinka. Aš tiesiog dabar pradėdau jausti tikėjimą (Suprantate?), galbūt sužadimą. Atkreipkite dėmesį, kai antikristas... O, pažiūrėkite... Tie... tie apreiškimai to Ugnies rutulio akivaizdoje, Kabančio ten kambaryje, kad net... O, broli. Nors esu Tai matęs nuo vaikystės, tai... kiekvieną kartą, kai Tai prie manęs priartėja, Tai sukelia man nerimą. Dėl Jo aš beveik netenku sąmonės. Tu niekada negali prie To priprasti. Tu negali – Tai yra per daug šventa.

113 Atkreipkite dėmesį, kai ten antikristas išjojo ant savo tarnavimo gyvulio, Dievas pasiuntė žvėrį jį nugalėti. Suprantate? Dabar sekite. Tuomet kaskart žvėriui jojant ant savo žirgo (antikristas jojo ant savo žirgo, ant savo gyvulio), kad paskelbtų savo tarnavimą, Dievas taip pat siuntė Savo žvėrį, ir jis jojo ant jo, kad paskelbtų apie Savo kovą su juo.

Taigi, Rašte yra pasakyta: „Kai priešas ateis kaip srovė, Dievo Dvasia iškels prieš jį vėliavą.“ Ir todėl, kai priešas išjojo kaip antikristas, Dievas siuntė tam tikrą jėgą jo pasitikti. Ir po to, kai jie... jis vėl išjojo kaip raudonojo žirgo raitelis – kita spalva, kita jėga, kitas tarnavimas – Dievas siuntė kitą po jo, kad tai nugalėtų, kad išlaikytų Savo Bažnyčią. Siuntė trečiąjį, Dievas vėl siuntė Savo trečiąjį žvėrį, kad ateitų ir tai paskelbtų. Jis siuntė ketvirtąjį. Dievas siuntė Savo ketvirtąjį ir tada antikristui atėjo galas ir tuo metu taip pat užsibaigė bažnyčios periodai. Sekite. Taigi, o, aš... Tai yra tikrai gerai.

119 Taigi, mes matome, kad velnias pakeitė keturis... keturi gyvuliai reiškė jėgą, kurią jie apreiškė... kokią jėgą jis apreiškė pasauliui ir kaip jie pasibaigė ant šio palšojo mirties žirgo. Taigi, pažiūrėkime į šių žvėrių jų nugalėjimui, Dievo jėgas.

Pirmasis Dievo žvėris per kurį Jis išėjo sutikti antikristą, antikristo dvasią, kai buvo pasakyta, kad tai tėra jo mokymas. Taigi, nepamirškite, kai antikristas išjojo pirmą kartą jis buvo mokymo tarnavime. Pirmą kartą antikristas jojo mokymo tarnavime.

122 Ir stebėkite tą, kuris išėjo jo pasitikti, Liūtas, Liūtas iš Judo giminės, kuris yra Žodis. Kai išėjo jo melagingas mokymas, tikrasis Žodis išėjo jo pasitikti. Dėl šios priežasties mes turėjome Irenėjų ir Polikarpą ir... ir... ir tuos žmones, šv. Martiną. Kai tas antikristas jodinėjo savo melagingu mokymu, Dievas išsiuntė Savo mokymą, Žodį, Liūtą iš Judo giminės, kuris yra Šventojoje Dvasioje išreikštas Žodis. Ir Šventoji Dvasia esanti ten, kad išreikštų Jį patį, kuris yra Žodis...

Dėl šios priežasties ankstyvoji bažnyčia turėjo išgydymus ir stebuklus, ir regėjimus ir jėgą, dėl to, kad tai buvo gyvasis Žodis Liūto, iš Judo giminės, pavidale išjojančio, kad tai nugalėtų. Amen. Ar dabar tai supratote? Jis siunčia savo jėgą, antikristas; Dievas siunčia Savąjį, Žodį. Antikristas, melagingas mokymas: tikras mokymas išėjo kartu, kad tai nugalėtų. Taigi, tai buvo pirmasis. Taigi, tai buvo pirmoji bažnyčia, apaštalinė, kuri išėjo jo pasitikti.

125 Dabar antrasis gyvulys, kurį antikristas išsiuntė, buvo raudonasis gyvulys, kuris buvo... ant kurio jis jojo... turėjo žemėje atimti taiką... ir karas. Taigi, antrasis, kuris išėjo jo nugalėti buvo žvėris-jautis. Jautis simbolizuoja sunkų darbą, naštos gyvulys.

Ir dabar, jeigu mes tik galėtume minutėlei sustoti. Leiskite man... leiskite... Tik tam, kad jūs tikrai tai suprastumėte. Kad... tai dalis, kuri jums gali būti šiek sunkiai suprantama. Bet šioje vietoje sugrįžkime prie Tiatyrų. Pažiūrėkite ir pamatykite ar tai nėra... sunkiai dirbanti bažnyčia. Suprantate?

Ir bažnyčios Tiatyruose angelui rašyk: 'Tai sako Dievo Sūnus, kuris turi akis kaip ugnies liepsna, ir jo kojos kaip grynas varis;

Aš žinau tavo darbus (Suprantate? Viskas susivedė į darbus, suprantate, nes tai yra tas, kuris su jais joja) *ir geraširdiškumą, ir tarnavimą* (suprantate? Vien tik...) *ir tikėjimą, ir...*

kantrybę, ir tavo darbus... (dar kartą, du kartus – tavo darbus) *ir paskutiniųjų yra daugiau, negu pirmųjų.*

129 Suprantate, tai parodo, kad Tiatyrų Periodas po to, kai antikristas įsikūrė ir tai įėjo į Tiatyrų Periodą, viskas, ką galėjo padaryti mažoji bažnyčia tiesiog... tiesiog paprasčiausiai sunkiai dirbti. Ir dar vienas dalykas, jautis yra... tai pat yra aukos gyvulys. Suprantate, jie atidavė savo gyvybes taip laisvai kaip tik galėjo jas atiduoti. Tamsiuosiuose amžiuose tūkstantį metų, ten katalikybė valdė pasaulį, o jie tiesiog drąsiai ėjo, „taip“ arba „ne“. Jie neprieštaravo mirčiai. Jei tai buvo mirtis, vadinasi mirtis. Jie eidavo ir mirdavo nežiūrint į nieką. Kodėl? Būtent pati periodo Dvasia...

131 Dėl šios priežasties jie... Dėl šios priežasties Irenėjus, dėl šios priežasties Polikarpas, Jonas, Paulius, tie didingi, stiprūs vyrai ten kovojo su tuo dalyku... Paulius tai matė. Jis pasakė: „Aš žinau tai, kad po mano išėjimo tarp jūsų įeis vilkai, broliai mokantys iškreiptų dalykų; tai jus atitrauks į šalį“.

Pažvelkite į tą nedidelį, griežtą senąjį ten stovėjusį apaštalą, jo sumušta nugara nusėta rėžiu, jo ašarotos akys, bet jis galėjo matyti toliau nei jų... tas teleskopas – tvirtina, kad žvelgdami į tolį jie gali matyti šimto dvidešimt milijonų šviesos... šviesmečių atstumu. Jis galėjo pamatyti iki pačios amžinybės. Taip. Jis buvo toks. Ir jis tai išpranašavo ir pasakė, kad taip atsitiks, ir pasakė... Ir taip pat žengė toliau iki kito ateisiančio periodo...

133 Taigi, atkreipkite dėmesį, jis buvo toks. Toliau po jo... Šv. Jonas gyveno ilgiausiai. Ir kai Šventasis Jonas bandė surinkti visus šventuosius laiškus, pateptus Šventąją Dvasia ir sudėti juos kartu ir padaryti Bibliją, Romos imperija jį sugavo ir perkėlė jį į Patmo salą. Jis buvo ten Patmo saloje dėl Dievo Žodžio. Polikarpas padėjo jam juos išversti. Kažkurį dieną aš skaičiau laišką, kurį Marija, pati parašė Polikarpui ir priekaištavo... ne priekaištavo jam, bet pagyrė jį už buvimą narsiu vyru, kuris galėjo mokyti ir priimti Jėzaus Kristaus mokymą, kuris buvo jai gimęs iš Dievo. Pačios Marijos raštelis, kurį ji buvo parašiusi Polikarpui...

Polikarpas buvo sušertas liūtams, jūs žinote. Ne, jis buvo sudegintas. Jiems jau buvo per vėlu išleisti liūtą į areną ir todėl jie sugriovė vonios kambarį (senovinės pirties) ir atvedė jį į... į... į areną ir... ir sudegino jį.

136 Ir vedant jį pakeliui, jis ėjo nuleista galva ir Romos šimtininkas pasakė: „Tu esi senyvas žmogus ir didžiai gerbiamas. Kodėl tu neišsižadi šito dalyko?“. Jis tiesiog toliau žiūrėjo link dangaus ir iš kažkur pasigirdo balsas. Jie negalėjo suprasti iš kur. Ir pasakė: „Polikarpai, nebijok; Aš esu su tavimi“.

Kodėl? Jis stovėjo su tuo Žodžiu. Ir kai jie pradėjo aplink jį krauti lentas, kad padegtų, ten nusileido dangiška muzika ir... ir angelų giesmės iš kažkur, giedojo giesmes. Jis visiškai nekreipė dėmesio į pašaipūnus. Tai yra narsūs vyrai; tai vyrai, kurie gali išstovėti. Kankiniai amžių metu buvo siaubingai kankinami. Tačiau, kokie jie buvo? Jie buvo įkvėpime, Dievo Dvasios, jėgos. Ir nepamiršk to, bažnyčia, ir jūs broliai klausantieji garsajuostės, aš

noriu, kad jūs tai iširtumėte: kaip žmogus gali padaryti kažką kito už Dievo jėgos ribų, kuri buvo jiems suteikta?

140 Aš pastatysiu šią dėžutę čia kaip to simbolį. Jeigu Dievas siunčia tam tikrą Dvasią į jų tarpą, tai yra vienintelis dalykas per kurį jie gali veikti, tai yra Dvasia veikianti jų tarpe. Taigi, mes jums įrodysime per bažnyčios istoriją ir per Antspaudo atidengimą, ir jėgas, kurios išlaisvino... Ir sekite, bažnyčia tiksliai sureagavo į... į patepimą ir jie negalėjo pasielgti niekaip kitaip.

141 Taigi, pirmasis buvo tas liūtas, kuris suriaumojo, tas tyras, grynas Žodis. Antrasis Tiatyruose buvo jautis ir tai buvo... našta, naštos gyvulys (atleiskite man), ir tai taip pat buvo aukojimo gyvulys. Ir argi tai nebuvo tiksliai mažoji vargšė bažnyčia? Roma įsikūrė ten tūkstančiui tamsiųjų amžių metų. Ir visi, kurie neišpažino esą Romos bažnyčioje, buvo iš karto nužudomi; ir jie turėjo sunkiai dirbti, keltis iš vienos vietos į kitą.

143 Masonai, aš noriu atkreipti jūsų dėmesį. Ar jūs prisimenate kryžiaus ženklą? Taigi, jūs... jūs žinote apie ką aš kalbu. Dabar, atkreipkite dėmesį. Taigi, jeigu jūs... jeigu pastebėjote tai buvo tos Biblijos nešiojimas ir išsaugojimas. Suprantate? Ir jie turėjo sunkiai dirbti tarpusavyje. Štai taip – jautis.

Ir kai atėjo laikas... Mes praėjusį vakarą tai perskaitėme. Suprantate, kai tas dalykas pasirodė ir atėjo auka, ir jiems reikėjo eiti, Jis pasakė: „Žiūrėk, nepakenk aliejui ir vynui“. Ką jie padarė? Jie noriai ten eidavo ir mirdavo.

145 Jiems nerūpėjo, nes bažnyčios Dvasia tą dieną buvo pasiaukojimas, sunkus darbas. Ir jie ateidavo taip laisvai kaip galėjo vaikščioti, patepti tikrąją to periodo Dievo Dvasia ir mirdavo kaip aukos herojai, tūkstančių tūkstančiai, šešiasdešimt aštuoni milijonai iš jų įrašyti įrašuose: jautis, auka.

O, tai bent. Ar suprantate tai? Gerai. Gerai. Taigi, auka, tame periode jie galėjo tik sunkiai dirbti, kad per tą vieną tūkstantį metų nugalėtų didelį pasipriešinimą.

147 Taigi, trečiasis gyvulys, kuris išėjo iš velnio, buvo šis juodasis žirgas. Suprantate? Taigi, trečiasis žvėris, kuris išėjo, jėga iš Dievo, kad su juo kovotų, kad kovotų su juodojo žirgo jėgomis, buvo žmogus, sumanus, protingas, su Dievo išmintimi.

Žinote, žmogus yra... protingesnis už visus žvėris. Suprantate? Jis yra protingesnis, nes jis gali pergudrauti jį, dažniausiai. Jis yra sumanus, įžvalgus. Suprantate? Ir jis yra... Periodas nuo tamsiojo amžiaus, išėjo iš tamsiojo amžiaus iki šios kitos pusės, kurioje šis juodasis žirgas jojo, kai jie apmokestino savo... savo... savo aukas ir viską, ką jie darė, ir pinigai buvo tik... O, jūs žinote kaip tai buvo.

150 Taigi, kitas, kas išėjo su tuo kovoti, buvo žvėris turintis žmogus veidą: protingas, išsilavinęs, įžvalgus, geras, pateptas tos dienos Dvasia. Ar jūs tai pastebėjote?

Taigi, jis išėjo kovoti su juo turėdamas Dievo išminties sugebėjimus. Tai buvo reformacijos periodas: Martinas Liuteris, Džonas Veslis ir taip toliau. Suprantate, tai buvo reformacija: Cvinglis ir, o, visi, Noksas, Kalvinas ir visi (Suprantate?), išėjo. Tai buvo sumanumas.

151 Dabar jūs sekite. Būtent nuo tamsiojo amžiaus, nuo reformacijos, šia linkme, sekite; tai buvo žmogaus gudrumas. (Jei galėtumėte tik šiek tiek praverti langus, aš manau, kad žmonėms darosi šiek tiek karšta, galbūt, ir jeigu jūs ten galėtumėte šiek tiek praverti langus, nes... Aš žinau, nes jeigu man čia stovint pamokslaujant darosi karšta, aš žinau, kad ten jums tikrai karšta.)

Bet atkreipkite dėmesį, tai buvo žmogaus gudrumas. Taigi, ar suprantate? Tas trečiasis žvėris, kurį šėtonas pasiuntė, jis taip pat tapo gudrus.

Pastebėkite: „Kviečių saikas už denarą ir trys saikai miežių už denarą“. Suprantate? O, tai bent. Suprantate? Pinigų uždirbimo pinklės, gudrumas, kad surinkti pasaulio auksą ir su tuo susijusius turtus. Tai turi tiksliai išsipildyti. Tai yra tai, kas... pradėjo apmokestinti maldas ir... sukūrė vietą vadinama skaistykla; ir išmelsdavo savo protėvius, ir, arba turėdavote sudaryti savo nuosavybės dokumentų testamentą ir visa kita, savo nuosavybės. Bažnyčia ir tai buvo – valstybė buvo tas pats ir bažnyčia perimdavo jūsų nuosavybę.

154 Ir... Nejaugi nematote kai kurių iš šių evangelistų, šią dieną ant savęs vis dar turi tą patį patepimą, verčia pagyvenusius žmones atiduoti savo pensijas ir perrašyti savo namus dėl tam tikrų priežasčių. Na, broli... Aš ne... aš... aš nenoriu pradėti apie tai kalbėti. Suprantate? Tačiau dabar... Aš pasiliksiu būtent ties štai kuo. Aš pažiūrėsiu, kad pasitikslinčiau, kur link toliau eiti. Dabar atkreipkite dėmesį... Tie žmonės, tai jų reikalas. Tai jų reikalas. Tai... tai... tai su manimi neturi nieko bendro. Aš esu atsakingas tik už šitai čia.

155 Dabar, atkreipkite dėmesį, tada išėjęs su tuo kovoti žvėris buvo žmogus. Ir mes visi žinome, kad šitas žvėris žmogaus pavidale, ši žmogaus jėga savo protiniais sugebėjimais įvardino, kad tas košeras, kurį Martinas Liuteris laikė savo rankoje, kai jis lipo tais laiptais... Jie sakė: „Tai yra Jėzaus Kristaus Kraujas. Tai yra Jėzaus Kristaus kūnas“. O Liuteris numetė tai žemėn ir pasakė: „Tai yra duona ir vynas. Tai nėra Kristaus kūnas, nes Jis buvo išaukštintas ir pasodintas Dievo dešinėje, atlieka užtarimus“. Suprantate, išmintis (Suprantate?), žmogus.

158 Ir kai pasirodė Džonas Veslis, po to atėjo Cvinglis ir Kalvinas, ir jis atvedė bažnyčią į tokią vietą saugumo atžvilgiu, kad jie daugiau nenorėjo prabudimų: „Kas bus, tas bus,“ – tai buvo viskas. Ir jie tiesiog gyveno įvairiausius gyvenimus. Liuteronų bažnyčia buvo tokia iškreipta ir anglikonų bažnyčia (O, tai bent.) visa šalis sugedo lygiai taip pat, kaip tai yra dabar. Bažnyčios iškrypo... Kai karalius Henrikas... VIII-asis iškilo Anglijoje, ir po to Kruvinoji Marija, ir įvyko visi tie įvairūs dalykai... Ir tada bažnyčia buvo pripildyta smurtu ir sugedimu. Vyrai tvirtino esą krikščionys, bet gyveno su keturiomis, penkiomis žmonomis arba darė viską, ką norėjo daryti ir toliau pasiliko nešvarume.

Džonas Veslis nagrinėjo Raštą ir stebėjo tai, jam tai buvo apreikšta, kad Jėzaus Kristaus Kraujas pašventina tikintįjį ir jūs esate... nederėtų... Ką gi tuomet jis padarė? Jis pasirodė su

kita reformacija. Jis išgelbėjo pasaulį savo dieną kaip tai padarė Liuteris. Suprantate? Kas tai buvo? Tas žmogus, žvėries jėga, išėjo.

161 Jis suteikė žmonėms supratimo išmintį, kad tas dalykas yra klaidingas. Tai nėra Jėzaus Kristaus Kraujas. Tai nėra... Jėzaus Kristaus kūnas; tai simbolizuoja kūną. Suprantate? Netgi dabar tai yra didelis ginčas tarp katalikų ir protestantų. Tai yra vienintelis dalykas dėl kurio jie dabar negali kartu sutarti. Dėl visko išskyrus šitai jie gali kartu sutarti. Šie... ir tos tarybos, kurias jie turi... Atkreipkite dabar dėmesį, bet šitai... bet dėl šito jie negali kartu sutarti. Suprantate? Vienas yra kraujas ir teigia, kad tai yra tiesioginis kraujas, kad kunigas turi jėgą paversti šią duoną tiesioginiu Kristaus kūnu.

Štai kas yra tas mažasis tabernakulis... bažnyčioje. Jūs žinote, dėl šios priežasties jie rodo ženklus ir įvairūs pagoniški aukojimai, kai jie praeina pro šalį, jūs žinote, ir nusilenkia, ir kilsteli savo kepures ir taip toliau. Tai yra daroma ne prieš tą pastatą; tai yra daroma prieš tą košerą, kuris laikomas tabernakuliuose. Ir...

164 Atkreipkite dėmesį kaip sumaniai šėtonas tai sugalvojo. Tačiau pažvelkite, tuo metu, žmogiškai būtybei (Suprantate?) Dievas žmogui suteikė išminties Dvasią, kad suprastų, jog tai yra klaidinga. Taigi, tai buvo tam, kad sukovoti su trečiuoju žvėrimi kuris taip iškraipė bažnyčią, (kai jis jojo), tai buvo siaubinga... reformatoriai.

Ką jie tada padarė, jie... reformatorių amžiuje? Jie vėl sugražino bažnyčią Dievui iš jos pagoniškų stabmeldystės apeigų. Suprantate? Štai ko išjojo tas žvėris, tas žmogaus gudrumas, raitelis, kad tai padarytų.

165 Tačiau dabar, perskaitykime dabar 3-ią eilutę, arba Apreiškimo 3:2, tik minutėlę. Taigi, dėl kažkokios priežasties aš tai turiu čia pasižymėjęs. Taigi, šitai prasideda čia pat, liuteroniškas periodas ir reformatorių periodas. Apreiškimo 3:2... Ką jie padarė, jie susiorganizavo. Vos tik Liuteris įkūrė savo bažnyčią, jie ją organizavo. Gerai, tą patį padarė Veslis, tą patį padarė sekmininkai. Tai yra tiksliai tas pats; organizavo tai. Ir ką jie padarė? Jie priėmė tą pačią sistemą iš kurios išėjo. Suprantate?

Taigi, sekite šį Apreiškimą kalbantį šiai Sardų bažnyčiai. Bažnyčios angelui, žinoma, tai yra pirmoji eilutė. Suprantate? Dabar sekite.

Būk budrus ir sustiprink tai, kas dar likę... (tai yra Žodis, kurio jūs buvote išmokyti, suprantate?)... kas dar likę, kas yra prie mirties:... (Būtent tada ji yra pasiruošusi sugrįžti į organizaciją, kaip katalikų bažnyčią iš kurios jie išėjo. Suprantate?)... nes aš neradau tavo darbų, tobulų Dievo akivaizdoje.

170 Štai taip. Ten... ten jie vėl sugrįžta. Nejaugi nematote kodėl organizacinė sistema yra klaidinga? Kas ją pradėjo? Ar Dievas? Ar apaštalai? Romos katalikų bažnyčia tai padarė. Taigi, tegul kuris nors istorikas pasako, kad buvo kitaip. To nėra. Jie... jie sako, kad jie yra motininė bažnyčia ir jie tokie yra; bet jie tai suorganizavo ir pateikė sistemą, kurios galva yra žmogus. Mes neišrinkome vieno žmogaus kaip tai padarė jie; mes surenkame kartu visą vyrų tarybą; ir tuomet jūs tikrai turite sumaištį. Teisingai. Kaip taryba gali kaip nors...

Tai tiesiog tas pats, kaip manyti, kad demokratija yra teisinga. Aš tikiu kad ji yra, taip pat, bet ji niekada tinkamai neveiks. Ji negali su susirinkusių grupe „Rikių“ ją valdyti. Kaip apskritai jums iš to gali išeiti kas nors gero? Jums neišeis. Atkreipkite dėmesį, tikrasis dalykas buvo dievobaimingas karalius.

172 Atkreipkite dėmesį į žvėrį, dabar į trečiąjį žvėrį, tai buvo žmogaus gudrumas. Ir jis simbolizavo reformatorius, kurie paliko pagoniškus stabus. Sakydavo: „Tai yra duona; tai yra vynas“. Suprantate, antikristas vis dar turi kažką, kas simbolizuoja krikščionybę. Jis turi turėti, nes jis yra nusistatęs prieš tai. Suprantate? Ir tuomet, jeigu jis turi būti prieš kažką nusistatęs... Taigi, jeigu jis ateitų ir pasakytų: „O, aš esu Buda“. Na, tai visiškai su tuo neturi nieko bendro; tai iš pat pradžių gryna pagonybė. Bet antikristas yra gudrus. Jis ten turi įvairiausių dalykų, kurie simbolizuoja krikščionybę, tik turi tai atvirkščiai, kažkas, kas yra prieš to pirmąjį mokymą. Suprantate, štai kas padaro jį antikristu. Suprantate? Todėl reformatoriai, kai žvėris išėjo žmogaus... pavidale, kad su tuo kovotų... Taigi, nepamirškite to, klase; nepamirškite to. Suprantate? Prisiminkite tai per visas jūsų gyvenimo dienas. Suprantate? Šie žvėrys yra teisingi; tai yra „TAIP SAKO VIEŠPATS“. Suprantate?

178 Atkreipkite dėmesį, stabmeldystė įvedė... žvėris žmogaus pavidalu su Dievo jėga per išmintį, kurią Dievas jam suteikė, ir išvedė bažnyčią iš stabmeldystės atgal pas Dievą. Tačiau... Tame pačiame bažnyčios periode mes atrandame, kai jie pradėjo kurti denominacijas, daryti tą patį, kurį darė iš pat pradžių, ką Roma padarė... Taigi, ji pagimdys tos bažnyčios dukteris ir ką ji pasakys? Pasakyta: „Taigi, kadangi tu esi... Aš neradau tavęs tobulo ir tu turi sustiprinti tas silpnas jėgas, kurios yra likusios“. Dabar paklauskite kaip jis įspėja juos vėl Apreiškime, 3:3. Atsiverskime... Na, aš manau, kad buvau tai atsivertęs prieš kelias minutes.

Todėl prisimink... kaip gavai ir girdėjai, ir tvirtai laikyk, ir atgailauk. (Tiesiog kitaip tariant: „Prisimink, kad tu išėjai iš šitokio sugedimo. Suprantate? Ir pažvelkite čia.)... *Taigi, jei nebudėsi, aš užeisiu ant tavęs kaip vagis... (O, o...)... ir nežinosi... ir nežinosi kurią valandą ant tavęs užeisiu.*

182 Ir toliau, Jis ketina pašalinti žvakidę. Suprantate? Todėl štai kas tai yra. Kas tai? Bažnyčios Šviesa. O ji sugrižo tiesiai į tą pačią organizacinę pagoniškos tamsos sistemą, iš kurios ji išėjo ir šiandien ji pasilieka joje. Nuoširdžios širdies žmonės galvojančys, jog tai yra tiesa, lygiai tokie patys, kokie yra katalikai. O protestantai juokiasi iš katalikų, kai jie yra tokie patys, tiksliai pagal Žodį: žmogaus išmintis.

184 Dabar, atkreipkite dėmesį. O, kaip man tai patinka. Pasiklauskite kaip Jis juos dabar įspėja. Taigi, dabar mes... Jūs visiškai sutinkate, jūs visi (Taigi, jeigu nesutinkate, parašykite man klausimą), kad tie žvėrys yra tiksliai įvardinti kiekviename periode taip, kaip Biblija juos čia įvardino? Tai yra būtent tai, ką jie padarė. Jų istorija atskleidžia tai, ką jie padarė. Mes žvelgiame štai čia ir matome ką jie padarė. Ir čia, tie žvėrys... Aš... aš niekada anksčiau to nežinojau. Aš tiesiog sėdėjau štai ten ir aš tiesiog galėjau matyti kaip tai išskyla, tiesiog lygiai taip pat kaip jūs matote mane. Suprantate? Ir tai turi būti teisinga, nes tai tiksliai atitinka tai Biblijoje, todėl kaip jūs galite padaryti ką nors kito, jei nepasakyti, kad tai tiesa?

186 Atkreipkite dėmesį. Taigi, ketvirtasis žvėris, kuris buvo išsiųstas kovoti su antikristu paskutiniame žvėryje... Ar jūs pasiruošę? Paskutinis žvėris, kuris buvo išsiųstas, arba paskutinė jėga antikristo nugalėjimui (kuris buvo prieš Dievo mokymą, antikristas) buvo erelis. Suprantate? Ketvirtas gyvasis žvėris buvo erelis. Taigi, jūs tiesiog išnagrinėkite periodus, išnagrinėkite Raštus, tai yra erelis. Ir Biblijoje paskutinysis periodas buvo erelio periodas. Ir Dievas sulygina erelį su Savo pranašais. Suprantate? Tai... Dabar sekite. Paskutinysis periodas, erelio periodas – tikrojo Žodžio apreiškėjas. Suprantate?

Prieš Dievui pereinant prie veiksmo, kaip jis pasielgė Nojaus dienomis, Jis siuntė erelį. Kai Jis vedė Izraelį, o faraono armija buvo pasiruošusi vyti, Jis siuntė erelį. Kaskart pačioje pabaigoje Jis siunčia erelį. Ir čia Jis vėl siunčia erelį. Tai tiksliai atitinka Žodį, tad kaip jūs galite tai suprasti kaip nors kitaip? Jis siunčia erelį.

188 Kodėl? Tiesos Apreiškėjas, kuris buvo siųstas visais amžiais. Todėl kaip apskritai jautis galėtų... ar... ar... žmogus, ar koks žvėris bebūtų šuoliavęs, kaip tai apskritai galėtų būti apreikšta neatėjus ereliui? Jie turėjo savo vietą. Jie buvo Dievo siūsti žvėrys, lygiai taip pat kaip ir visi kiti.

Liūtas, jis buvo pirmasis. Štai kur antikristas pakilo į... į kovą; tada Jis iškėlė kitą jėgą. Jis siuntė jėgą, kad su tuo sukovotų. Po to Jis iškėlė kitą jėgą, ir Jis siuntė kitą jėgą, kad su tuo sukovotų. Ir tuomet paskutinės jėgos metu, jis siuntė žemyn erelį, kad vėl atstatytų vaikus atgal į pirmąjį tėvų tikėjimą – erelio periodas. Po to, ar jūs pastebėjote? Daugiau nėra žvėrių. Štai jie visi. Tai yra pabaiga.

193 Taigi, jeigu dabar atsiversite Apreiškimo 10:1-7 (Aš jau minėjau šią vietą) prisiminkite, paskutiniojo pasiuntinio periode (Suprantate?), kas turėjo įvykti? „Visos Dievo paslaptys bus apreikštos“. Erelis. Amen.

Ar dabar jūs matote keturis žvėris, kurie šuoliavo? Tai buvo visiškai teisingai. Ar jūs tikite tuo? O dabar, čia yra kiekvienas periodas, arba kiekviena jėga, kuri šuoliavo iš paskos ir čia yra Raštas, kuris parodo, ką padarė prieš raitelis. Tai buvo apreikšta šiuose Antspauduose ir dabar taip pat buvo apreikšta, kad kiekviena žvėries jėga, kurią Dievas siuntė su tuo sukovoti kuo tiksliausiai atitinka, net iki erelio laiko.

195 Taigi, jeigu tai yra paskutinysis laikas, turės ateiti erelis. Teisingai. Ir tam... Dabar nepamirškite, taigi, tomis dienomis, kai pasirodė liūtas, pirmąjį Žodis, tik apie viena šimtoji iš jų paklausė liūto. Dienomis, kuriomis... pasirodė jautis, tik mažutėlis jų lašelis paklausė jaučio žinios. Dienomis, kuriomis pasirodė žmogus, jis dirbo jų tarpe. Suprantate? Todėl jis buvo gudrus. Jis išvedė mažą grupelę, o ką jie padarė? Šėtonas tai pamatė, todėl jis tiesiog išsiunčia juos atgal ir sutuokia juos su tuo. Ir nepamirškite, kai galiausiai pasirodys erelis, tai bus viena šimtoji vieno procento dalis, kuri paklausys; tai yra erelio periodas.

199 Nepamirškite, tai visi šie kiti raiteliai... Ir netgi Jėzus išpranašavo, kad jeigu Jis nepaskubintų Savo atėjimo, paėmimui neišsigelbėtų visiškai joks kūnas. Ar tai yra Raštas?

Matote, kokioje vietoje mes esame; ar ne, broli ir sese? Matote, kur mes esame? Dieve, esu toks laimingas. Aš... aš nežinau ką daryti, broliai.

Tai nesu aš, kuris čia stovi ir... kalba. Aš taip pat esu čia. Aš... aš jūsų tarpe. Suprantate, aš... tai aš. Aš turiu šeimą. Ir aš turiu brolius ir seseris, kuriuos myliu. Ir dangaus Dievas yra toks geras, kad nužengė ir... ir apreiškė šitą dalyką per Savo paties, per regėjimus, kurie buvo įrodyti per trisdešimt metų, jog tai yra tiesa. Čia. Mes esame... Mes pasiekėme tai...?...

Moksliniu tyrimu tai buvo įrodyta. Žodžio įrodymas tai patvirtino. Ir mes esame čia; ir šitas apreiškimas ateina iš Dievo, ir tai yra tiesa.

201 Ar jūs ką nors supratote? Man tiesiog pasidarė įdomu ar supratote? Suprantate? Taip, pone. Tuomet sekmadienį man jums nereikės sakyti. Pastebėkite, atkreipkite dėmesį. Nuostabu. Taigi, atkreipkite dabar dėmesį. Ir tuomet pagal... laiką, kuriuo Dievas ketino išlaisvinti priešvaninį pasaulį, jis siuntė erelį. Ir tuo laiku, kai Jis ketino išlaisvinti Izraelį – siuntė erelį. Ar jūs tikite, kad tuo laiku netgi Jonui Patmo saloje ta žinia buvo tokia tobula, kad Jis negalėjo jos patikėti angelui?

Jūs žinote, angelas yra pasiuntinys, bet ar jūs žinote, kad pasiuntinys buvo pranašas? Ar jūs tikite tuo? Įrodykime tai. Apreiškimo 22: pažiūrėkime ar tai buvo erelis. Suprantate, jis buvo... Žinoma, jis buvo angelas; jis buvo pasiuntinys. Bet tai buvo pranašas, kuris jam apreiškė šią visą Apreiškimo knygą. Apreiškimo 22-asis skyrius ir 19-oji eilutė, aš manau, kad taip, jeigu turite tai čia užsirašęs: 22:19. Aš galiu klysti. Ne, 22:9. Štai, kas tai yra, aš žiūrėjau į 22:9. Teisingai. O, taip, čia.

Tada jis man sako: „Žiūrėk, nedaryk to; nes aš esu bendratarnis tavo ir tavo brolių pranašų...“

Sekite, kaip Jonas čia pamatė:

Ir aš, Jonas, tuos dalykus mačiau ir girdėjau... (Jis dabar užbaigia tai. Tai yra paskutinis skyrius.)... Ir išgirdęs... ir pamatęs aš parpuoliau pagarbinti prie kojų angelo, kuris man šiuos dalykus parodė... kuris man šiuos dalykus parodė. (Ir jis, kai angelas... Suprantate?)

Tada jis man sako: „Žiūrėk, nedaryk to... (Joks tikras pranašas nebus garbinamas ar joks pasiuntinys. Suprantate, suprantate?)... Tada jis man sako: „Žiūrėk, nedaryk to; nes aš esu bendratarnis tavo ir tavo brolių pranašų, ir tu, kurie laikosi šios knygos pasakymų; Dievą garbink“.

209 Suprantate? Taigi, Knyga buvo tokia svarbi, nes tai yra Dievo Žodis. Dabar sekite. Ir kai Dievo Žodis yra paskelbtas, jis turi būti paskelbtas pranašo, nes jam Dievo Žodis ir ateina.

Aš tikėjausi sulaukti apie tai klausimo šioje... šioje dėžutėje čia; Pamaniau, kad galiu juos šiek tiek pralenkti, žinote. Aš tiesiog jaučiu, kad ten yra vienas toks klausimas ir todėl... aš... aš pamaniau, kad tiesiog į jį atsakysiu. Suprantate, suprantate? Kiekvienas Dievo Žodis yra atnešamas. Biblijoje ši sistema visiška nekinta. Suprantate, tai yra tas pats dalykas. Jis turi ateiti pranašui, kurio atėjimo mes laukiame. Dabar atkreipkite dėmesį į Apreiškimo 10:1-7. Taigi, perskaitykime... dar kartą 9-ą eilutę.

212 Taigi, mes... mes... Dabar prieš mums pereinant prie tos eilutės, aš noriu... noriu jūsų kai ko paklausti. Ar jums viskas aišku, prieš mums paliekant šiuos Antspaudus? Taigi, nepamirškite, po to erelio daugiau jokia jėga nepasirodo (Suprantate?), daugiau nėra. Kaskart antikristui kažką siunčiant, Dievas siųsdavo jėgą. Antikristas siuntė kitą jėgą; Dievas siuntė kažką, kad su tuo sukovotų. Suprantate? Po to jis siuntė kitą jėgą; Dievas siuntė kažką su tuo sukovoti. Suprantate? Ir tuomet, kai Jis priėjo prie erelio, tai buvo Jo Sugražintas Žodis iš pat pradžių.

214 Dabar sekite. Ar pranašas, kurio atėjimo mes laukiame, nebus žmogus pateptas... pateptas tokia Dvasia kaip Elijas? Tai nebus Elijas, žinoma, bet ateis toks žmogus kaip tas ir jo pats tarnavimas turės pasiūsti, atstatyti šiuos žmones puolusius per šiuos denominacinius iškraipymus, atgal į pirmą pradžią tėvų tikėjimą. Taigi, jeigu tai kartu nesusieja Biblijos, tuomet aš... aš nežinau, kas gali tai padaryti. Aš... aš... aš negaliu pasakyti nieko daugiau, nes tai yra viskas. Dabar jūs tai supratote. Tai yra tiesa. Jeigu iš to kažką atimate, jūs iškreipiate tai. Suprantate? Todėl tai tiesiog turi būti tokiu būdu.

215 Dabar, atkreipkite dėmesį. Taigi, 9-oje eilutėje – sielos po aukuru. Taigi, šioje vietoje aš sulauksiu didelių nesutarimų. Bet tiesiog palūkėkite minutėlę, tiesiog... Suprantate? Aš taip pat taip galvojau, bet tai neatėjo tokiu būdu. Mes... Aš visada galvojau, kad šios sielos po aukuru buvo... ankstyvosios bažnyčios kankiniai ir esu įsitikinęs, kad daktaras Jurajus Smitas ir visi kiti iš jų sako, kad taip yra. Suprantate? Bet... aš pats susimąščiau. Tačiau, kai Šventoji Dvasia parodė regėjimą apie tai, tai nebuvo tai; tai nėra sielos.

216 Taigi jūs, dabar jūs pasakysite: „Na, aš... aš nežinau ar taip yra“. Na, dabar, tik minutėlę... Mes išsiaiškinsime. Taigi... Tai nėra sielos iš... iš... Nuotakos Bažnyčios, visiškai ne. Mes galvojome, kad tai buvo ten laukianti Nuotakos Bažnyčia, sielos po aukuru (Suprantate?), šaukusios: „Kiek ilgai, Viešpatie? Kiek ilgai?“ Leiskite man tai dar kartą perskaityti, kad mes tai teisingai suprastume.

Ir kai jis... atvėrė penktąjį antspaudą, pamačiau po aukuru sielas užmuštųjų dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi;

217 Suprantate, dėl Dievo Žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi... Dabar ne... neužverskite šios vietos. Tik minutėlę. Suprantate?

Ir jie šaukė... Kiek ilgai, Viešpatie? Kiek ilgai? (Suprantate?) ...šventas ir teisingas, tu neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują gyvenantiems žemėje?“

Ir kiekvienam iš jų buvo duoti balti drabužiai; ir jiems buvo pasakyta, kad jie dar trumpą laikotarpį ilsėtųsi, kol ir jų bendratarniai bei... bei jų broliai, kurie turės būti užmušti kaip jie, turės būti išpildyta.

218 Taigi, nes jie šituo laiku, jeigu pastebėjote, šis Penktasis Antspaudas yra atidengiamas (Suprantate?), Bažnyčios nebėra. Tai tiesiog negali būti sielos po... ankstyvoji bažnyčia. Taigi dabar, prašau, sutelkite dabar visą dėmesį, nes šioje vietoje yra didelis nesutarimas,

todėl aš noriu, kad dabar jūs įdėmiai klausytumėte. Ir jūs turite popieriaus ir kuo galite užsirašyti. Dabar aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį.

Taigi, tai negali būti tos sielos, nes... sielos... nukankintų teisiųjų ir teisių žmonių, nes Bažnyčia, Nuotaka, jau buvo paimta aukštyn; todėl jie negalėtų būti po aukuru. Jie turi būti šlovėje su Nuotaka. Dabar sekite. Nes jie yra išėję paėmimo 4-ajame Apreiškimo skyriuje; jie buvo paimti.

Taigi, kas gi tuomet yra šios sielos? Suprantate? Tai yra kitas klausimas. Kas gi tuomet jie yra, jeigu tai nėra ankstyvoji bažnyčia? Tai yra Izraelis, kuris turi būti išgelbėtas kaip tauta, visi tie, kurie yra iš anksto paskirti. Tai yra Izraelis. Tai pats Izraelis. Jūs pasakysite: „O, palūkėk minutėlę“. Jūs pasakysite: „Jie negali...“

222 O taip, jie turi būti išgelbėti. Štai, išsiaiškinkime tai, tik minutėlę. Aš turiu keturias ar penkias Rašto vietas. Aš atsiversiu pirmąją. Atsiverskime Romiečiams, tik minutėlei ir atraskime, ar tai yra jie. Atsiverskime knygą Romiečiams ir atsiverskime 11-ąjį skyrių Romiečiams, ir mes išsiaiškinsime tiesiog... Tiesiog perskaitykime tai ir tuomet patys pamatysime: Romiečiams 11-as skyrius, 25-ą ir 26-a eilutę. Dabar pasiklausykite čia Pauliaus. Ir Paulius pasakė, kad jei kas nors, net angelas pamokslautų kitą evangeliją, kas su juo turėtų būti padaryta? Prakeiktas. Sekite.

Nes aš nenoriu, broliai, kad jūs būtumėte nežinantys šios paslapties, idant nebūtumėte išmintingi savo pačių pasipūtimais... (Štai taip.) ...kad Izraelį yra dalinai ištikęs aklumas, kol jis pagonių pil... pilnuma.

225 Paskutiniai pagonių Nuotaka turi būti atvesta, dėl Nuotakos, aklumas yra ištikęs Izraelį dėl šios priežasties.

Ir taip bus išgelbėtas visas Izraelis, kaip yra parašyta: „Iš Siono ateis Išvaduotojas ir nukreips bedievybę nuo Jokūbo...“

Teisingai? Taigi, jie yra Izraelis, kuris yra po šiuo aukuru. Sekite. Izraelis buvo apakintas būtent dėl mūsų išgelbėjimo tikslo. Ar jūs tikite tuo? Taigi, kas juos apakino? Dievas. Dievas apakino Savo vaikus.

227 Akivaizdu kodėl Jėzus stovėjo ten prie kryžiaus, o tie žydai staugdami reikalavo Jo Kraujo – tai buvo Jo paties vaikai ir Jis buvo Raštas. Jis pats buvo Žodis. Ir čia Jis, žinojo, kad tie žmonės būtų su džiaugsmu Jį priėmę, ir dėl šios priežasties Jis apakino juos, kad jie negalėtų Jo atpažinti. Jis atėjo tokiu nuolankiu keliu ir apakino juos tam, kad jie to nepriimtų. Suprantate? Raštas pasakė, kad jie taip padarys; ir Jis apakino... buvo apakinti. Jėzui taip stipriai jų pagailo, kad Jis pasakė: „Tėve, atleisk jiems. Jie nežino, ką jie daro“. Jie buvo akli. Paulius pasakė, kad jie buvo apakinti su priežastimi: dėl mūsų.

228 Dabar atkreipkite dėmesį, aš noriu, kad jūs atidžiai tai stebėtumėte. Jiems buvo duoti drabužiai. Jie neturėjo jų. Jiems buvo duoti drabužiai... balti drabužiai, kiekvienam iš jų. Taigi, dabar šventieji turi... jau turi drabužį. Jie gauna jį čia. Tačiau ten, jiems buvo duoti drabužiai, o šventieji savuosius jau turėjo ir buvo išėję toliau. Suprantate? Suprantate, jie

turėjo... neturėjo... Jie... Suprantate, jie neturėjo galimybės, nes jie buvo Dievo apakinti jų paties Tėvo tam, kad Dievo malonė galėtų išsipildyti, kad Nuotaka galėtų būti paimta iš pagonių. Ar tai tiesa?

230 Leiskite... leiskite man jums parodyti čia gražų provaizdį Juozape. Juozapas, dvasinis žmogus, erelis, jis gimė savo brolių tarpe lygiai kaip tikroji Bažnyčia yra kitų tarpe ir jis galėjo išaiškinti sapnus ir matyti regėjimus, o visi likusieji jo nekentė. Jo tėvas jį mylėjo. Atkreipkite dėmesį, jis buvo savo brolių išvartytas, ne savo tėvo. Išvartytas savo brolių ir buvo parduotas už beveik trisdešimt sidabrinių, įmestas į duobę ir tariamai negyvas, iškeltas ir pasodintas Faraono dešinėje, ir dėl to, kad jis buvo savo brolių išvartytas (Suprantate?), jam buvo duota pagonių nuotaka, ne iš jo tautos.

Per šitai jis pagimdė Efraimą ir Manasą, kurie buvo priskirti Izraeliui. Kai Izraelis palaimino juos sukryžiuodamas savo rankas, nuo jauniausio vyriausiam, sukeitė palaiminimus nuo žydų atgal... ar nuo žydų pagonims. Suprantate? Sukryžiuo savo rankas ant jaunesnio sūnaus, kuris yra jaunesnioji bažnyčia, kuri turės įeiti. Mo... motina-bažnyčia stovėjo saulėje; ji pagimdė tą vaikėlį. Ir atkreipkite dėmesį, kad gautų jį, Izraelis provaizdyje sukryžiuo savo rankas, o Juozapas... Tų pačių vaikų motina buvo pagonė. Izraelio nuotaka, štai ten susikeitė iš ortodoksų į krikščionišką kelią per Šventąją Dvasią, kuri sukryžiuo Izraelio rankas. Jis pasakė: „Dievas sukryžiuo mano rankas“. Jis pats su tuo neturėjo nieko bendro.

235 Atkreipkite dėmesį. Tuomet Juozapas, atmestas savo brolių, savo tautos, paėmė pagonę nuotaką. Lygiai tas pats, ką padarė Jėzus: atmestas žydų paėmė pagonių nuotaką. Taigi, šiek tiek čia paskaitykime. Aš turiu užsirašęs Rašto vietą, Apaštalų darbų 15. Ir, o, tai tiesiog kaip... Tai vistiek yra tai, apie ką mes turime mokyti. Taigi, aš manau, kad gerai užsirašiau, perskaitykime Apaštalų darbų 15:14. Gerai. Tikiuosi, kad dabar tai yra gera vieta. Gerai. „Simeonas papasakojo, kaip Dievas...“. Pradėkime nuo 13-os eilutės.

O po to, kai jie nuėjo, Jokūbas atsakė...

237 Taigi, jūs matote, kas įvyko, jie atėjo pas pagonis (Suprantate?), ir vyko ginčas, nes jie buvo žydai. Suprantate?

O po to, kai jie nuėjo, Jokūbas atsakė, sakdamas: „Vyrai ir broliai, paklausykite manęs: Simeonas... (Tai Simonas Petras)... papasakojo, kaip Dievas pirma aplankė pagonis, kad iš jų pasiimtų savo vardui liaudį.

Suprantate? Mano žmonos pavardė buvo Broj. Kai aš ją vedžiau ji tapo Branham.

Suprantate? Jėzus paima Savo Bažnyčią iš... arba Savo Nuotaką iš pagonių. Tai yra Raštas, provaizdyje lygiai kaip buvo Juozapas.

240 Dabar atkreipkite dėmesį į tai. Taigi, šios sielos po aukuru buvo... šios... šios sielos, supraskime dabar, kas yra po aukuru, na jie buvo nukankinti tokių nuodėmingų vyrų kaip Eichmanas. Suprantate? Jie tvirtai laikosi, milijonai jų (Suprantate?), bet jie vistiek yra žydai. Dabar įsidėmėkite. Kas tai buvo? Jie buvo nužudyti dėl Dievo Žodžio, ne dėl Kristaus liudijimo. Ar supratote tai? Bet nepamirškite, bažnyčia įėjo. Taip pat bažnyčios kankiniai buvo už Dievo Žodį ir Jėzaus Kristaus liudijimą. Kas iš jūsų čia taip pat tai žino? Gerai.

Bet šitie neturėjo Jėzaus Kristaus liudijimo „...dėl Dievo žodžio ir dėl liudijimo, kurio jie laikėsi“ kaip žydai. Ir Hitleris jų nekentė, kaip ir Eichmanas, taip pat Stalinas, visas likęs pasaulis (Suprantate?), bet jie išliko ištikimi tam, kuo tikėjo. Ir jie žudė juos, dėl to, kad jie buvo žydai.

Ar žinojote, kad Martinas Liuteris kaip ir turėjo tokį patį supratimą, taip pat? Tai yra tiesa. Jis pasakė: „Visi žydai turėtų būti sunaikinti. Jie yra antikristas“. Suprantate? Bet jis tiesiog buvo kitoje epochoje ir nematė to... nematė Žodžio. Taigi, Tiesos Žodis yra paskelbiamas.

246 Kaip jūs apskritai galite apakinti Izraelį? Jūs negalite to padaryti. Ne. O, kaip tas pranašas galėjo tą dieną ten atsistoti ir pasakyti: „Tu atrodai kaip vienas ragis, Izraeli“. Kai jie stengėsi jam parodyti pačias blogiausias jo dalis; o jis pasakė: „Na, – pasakė jis, – kas tik tave laimins, bus palaimintas, ir kas tik tave prakeiks, bus prakeiktas“. Teisingai. O, tai bent. Kaip jūs ketinate tai padaryti?

Vieną kartą jie galvojo, kad Dievas tai pamirš. Kai pranašas pamatė tą ant žydų artėjančią tamsą, tas vyras stovėjo ten ir jam liejosi Dievo Žodis, jis pasakė: „O, Viešpatie, nejaugi Tu atsižadėsi Savo tautos?“

Jis pasakė: „Kas ten guli šalia tavęs?“

Jis atsakė: „Matavimo lazda“.

„Koks aukštis yra iki dangaus? Išmatuok jį. Koks yra jūros gylis?“

Jis atsakė: „Aš negaliu to padaryti“.

Jis pasakė: „Nei Aš negaliu... nei Aš negaliu kada nors užmiršti Izraelio“. Ne, pone. Jis neketina jos užmiršti. Jis turėjo apakinti Savo vaikus. Dabar pagalvokite apie tai: apakinti Savo vaikus tam, kad suteiktų mums galimybę, o mes tai atmetame. Taigi, ar tai neprivertė jūsų pasijausti tokiu mažutėliu, kad galėtumėte pajusti po betoniniu bloku dėvėdamas didelę kaubojaus kepurę ir netgi prie jo neprisiliesti. Tai iš ties reiškia būti mažu, žinote. O, tai bent.

252 Taip, jie laikėsi Dievo Žodžio. Jie buvo žydai. Jie turėjo savo įstatymą, jie laikėsi jo. Ar dabar prisimenate praėjusį vakarą? Jie laikėsi to. Ir jie buvo žydai ir turėjo įstatymą, o įstatymas buvo Dievo Žodis. Jie išliko būtent su juo. Teisingai. Ir už liudijimą, kurio laikėsi, jie buvo nukankinti ir čia buvo sielos po aukuru, po to, kai Bažnyčia buvo išėjusi.

253 Dabar sekite. Savo aklume jie nukankino savo Mesiją ir dabar jie už tai plovė. Jie tai suprato. Jie suprato po to, kai tai praėjo. Jie pamatė tada, kai atsistojo prieš Dievo aukurą. Bet dabar Dievo malonė yra skirta jiems.

Dabar sekite. Taigi, jie negalėjo, jokių būdu, būti šventieji, nes jie jau būtų buvę aprengti, bet dabar jie yra čia, tik sielos po aukuru dėl Dievo Žodžio ir liudijimo, kurio jie laikėsi dėl to, kad buvo Dievo tauta, žydai. Tačiau dabar, sekite. Dievo malonė jiems pasireiškia ir Jėzus kiekvienam iš jų duoda baltą drabužį (Sekite.) būtent iš karto po to, kai Bažnyčia yra išėjusi, nes jie buvo ištikimi savo tikslui ir jie buvo apakinti, ir jie to nežinojo. Jie to nežinojo. Jie atliko tiksliai tą rolę, kurią Dievas iš anksto paskyrė jiems suvaidinti. Ir čia... čia, Jonas pažvelgia ir mato sielas po aukuru. Dabar sekite. Jis mato tas sielas. Pažvelkite, kaip jis juos pavadina. Jie šaukė: „Viešpatie, kiek ilgai?“ Sekite.

„Tik dar truputį“. Suprantate? Supraskime tai eidami toliau per Rašto vietas.

256 Jie suprato, kad jie nužudė savo Mesiją. Suprantate? Ir jie to nežinojo, bet tada jie suprato. Jie... jie buvo žudomi, kad sumokėtų už tai, už neteisingą poelgį. O dabar pažiūrėkite į tai, ką jie turėjo padaryti. Suprantate, jie buvo kalti dėl nužudymo, todėl jie buvo žudomi. Suprantate? Jie šaukė: „Jo Kraujas tebūna ant mūsų“. Suprantate? Teisingai. Ir jie buvo apakinti. Taigi, jeigu jie nebūtų buvę apakinti, Dievas pasakytų: „Palikite juos ramybėje. Jie neverti“. Bet žinant, kad jie buvo apakinti Dievo, Jo malonė nusileido, kad juos pasiektų. Amen. Štai kokio nuostabi malonė ir kiekvienam iš jų davė drabužį, nes visas Izraelis bus išgelbėtas: kiekvienas, kuris turi savo vardą įrašytą. Teisingai.

258 Jėzus duoda jiems drabužius, kaip Juozapas padarė savo broliams: provaizdis. Pažvelkite, kai Juozapas ten stovėjo ir kai galiausiai jis... Jis parodė save ten prie aukuro, savo aukuro, savo rūmuose, savo soste; jis pasakė: „Visi palikite mane“. Jo žmona buvo rūmuose ten, kur bus nuotaka. Ir jis pasakė jiems, jis tarė: „Ar jūs manęs neatpažįstate?“ O, jis dabar kalba hebrajiškai. „Aš esu jūsų brolis, Juozapas“. O, tai bent. Jie pasakė: „O, dabar tu mums atkeršysi“.

Pasakė: „Palūkėkite minutėlę; palūkėkite minutėlę. Dievas padarė tai su tikslu, padarė, kad jūs išmestumėte mane tam, kad išgelbėtų gyvybę“. Šlovė, štai kaip tiksliai. Jis pasakė: „Ne... nepykite ant savęs“. Prisimenate, kad Juozapas taip pasakė? Jis pasakė: „Nepykite ant savęs. Dabar viskas yra gerai. Viskas baigta. Dievas mane atsiuntė čia pirmą jūsų“. Žinote, Biblijoje pasakyta, kad jie Jam pasakys, kai pamatys Jį ateinantį, pasakys: „Iš tiesų, Tu esi Mesijas, mes žinome; bet... bet iš kur tie randai?“ Suprantate? Jis pasakė: „O, aš buvau jomis sužeistas Savo draugų namuose“.

262 Draugai, ir tada jie... kai jie tai suvoks, tie kurie yra likę, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai, Biblijoje pasakyta, kad jie atskirs vienus namus nuo kitų ir skirs dienas tik tam, kad verktų ir dejuotų ir vaikščiotų pirmyn ir atgal sakydami: „Kaip mes tai padarėme? Kaipgi mes tai padarėme? Na, mes nukryžiuojame savo Mesiją“. Jie verks kaip namai verktų savo viengimio sūnaus. „Kaip mes tai padarėme?“

Tie žydai yra, jie yra religingiausi žmonės pasaulyje; Dievo išrinktieji. Bet Jis apakino juos, kad paimtų mus, o mes tai atmetame. Koks bus pagonių bažnyčios teismas? Štai taip. Suprantate? Apakinti Dievo su tikslu tam, kad Jis galėtų paimtu mus, Nuotaką Jėzui. Paėmė juos iš... Suprantate, ir parodė tai provaizdyje ir visa kita...

265 Ar dabar suprantate, kas yra šios sielos? Jos nėra nukankinti šventieji. Jie jau yra išėję. Teisingai. Atkreipkite dėmesį, jie buvo... Jie jau yra išėję. Suprantate? Todėl šiems yra duodami drabužiai, kiekvienam iš jų. Ir dabar aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį. Tačiau dabar Dievo malonė nusileidžia iki jų. Jėzus kiekvienam iš jų duoda baltą drabužį kaip Juozapas suteikė savo malonę savo broliams.

Dabar sekite. Nors jie taip pat bandė Juozapo atsikratyti, bet jo malonė nusileido iki pat jų. Suprantate? „O, viskas gerai. Viskas gerai. Jūs nenorėjote to padaryti. Bet matote, Dievas tai padarė. Suprantate? Dievas visiems jums leido tai padaryti tam, kad jūs galėtumėte mane išvartyti, ir atvesti mane čia tam, kad aš galėčiau išgelbėti žmonių gyvybes, šių pagonių čia iš kurių aš gavau savo žmoną. Aš nebūčiau turėjęs jokios žmonos, jei... jeigu būčiau pasilikęs

štai ten. Ir aš... aš myliu savo žmoną; ji pagimdė man čia šiuos vaikus, – ir pasakė, – aš... aš... Ir dabar, dabar aš einu atvesti jūsų visų. Dabar ir jūs visi gausite naudą. Aš atvesiu jus čia; mes visi gyvensime kartu kaip viena didelė šeima“. Jis pasakė: „Noriu paklausti jūsų vieno dalyko. Ar mano tėvas dar gyvas?“ O.

268 Ir stebėkite jį, ką jis padarė mažajam Benjaminui, kuris yra provaizdis šimto keturiasdešimt keturių tūkstančių kaip mes vėliau pamatysime. Todėl, ką jis padarė? Jis tiesiog greitai pribėgo prie Benjamino, puolė jam ant kaklo ir apsikabino jį. Jo mažasis brolis, kuris gimė šeimoje po to, kai jo nebebuvo, iš jo motinos, pirmosios bažnyčios, ortodoksų bažnyčios. Šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai gimė tada, kai Jo nebuvo, kol Jis buvo išėjęs pasiimti Savo pagonių Nuotakos. O, tai bent. Ar tai tiesiog nepadaro kažko su jumis? Ten... Taigi, ar jūs suprantate, kas jie yra? Štai taip.

269 Dabar atkreipkite dėmesį, nors jie bandė Juozapu atsikratyti, jo malonė juos pasiekė. Nors jie bandė atsikratyti Jėzaus, Jis vistiek apsisuka ir sugrįžta, nes jie buvo akli ir kiekvienam iš jų duoda drabužį. Jis vistiek pasiims juos namo. Tai nedaro nei menkiausios įtakos, nes Jis jau pasakė: „Aš vistiek juos visus išgelbėsiu“. Suprantate? Dabar 10-oji eilutė. Atkreipkite dėmesį, jie prašė atkeršyti. Suprantate? Taigi, jeigu tai būtų buvusi Nuotaka, ji būtų buvusi kaip Steponas: „Tėve, atleisk jiems“, žinote. Suprantate? Bet šitie yra žydai, kurie tik ką įėjo. Suprantate? Jie prašė atkeršyti. Atkreipkite dėmesį, vėl... Suprantate? Dar kartą Jis pasakė... Atkreipkite dėmesį, tai ne... Jis pasakė: „Tai tavo broliai“, žydai, šimtas... Taigi, jie norėjo keršto. Jie sakė: „O, mes ketiname... Mes... mes norime, kad tu atkeršytum už mus čia esančius“. Jis pasakė: „Dabar dar truputį, tik šiek tiek, nes...“. Atkreipkite dėmesį, leiskite man tai čia perskaityti. Tai... tai 10-a eilutė. Gerai.

Ir jie šaukė garsiu balsu, sakydami: „Kiek ilgai, o Viešpatie, šventas ir teisingas, tu neteisi ir nekeršysi už mūsų kraują gyvenantiems žemėje?“

Ir kiekvienam iš jų buvo duoti balti drabužiai; ir jiems buvo pasakyta, kad jie dar trumpą laikotarpį ilsėtųsi... (Suprantate? Sekite)... trumpą laikotarpį... kol ir jų bendratarniai... (Suprantate? Taigi, kas tai yra? Pranašai pamokslaujantys Izraeliui. Suprantate?)... kol ir jų bendratarniai bei... jų bendratarniai bei jų broliai, kurie turės būti užmušti... (Suprantate, iš anksto paskirti tam, todėl suprantate, turės būti užmušti)... kaip jie, turės būti išpildyta.

276 Suprantate, kitais žodžiais tariant, jiems tai yra iš anksto paskirta. Tai yra Rašte, kad jie turi tai padaryti. Ir tik trumpai pailsėti. Taigi, jūs gavote savo drabužius; jūs einate namo. Ir tik trumpai ten pasėdėkite. Suprantate, tik trumpai palaukite. Dabar, atkreipkite dėmesį. Dabar, atkreipkite dėmesį. Jų broliai... jų broliai turėjo būti užmušti, tai reiškia šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, kurie dar turi būti pašaukti suspaudime, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai yra pašaukiami...

Norėčiau, kad turėtume laiko. Galbūt mes tai paimsime rytoj vakare, Viešpačiui leidus, mes... prieš mums pereinant prie kito Antspaudo. Suprantate? Taip pat... Dabar sekite. Jie turi būti nukankinti antikristo; mes tik ką tai išnagrinėjome ir atkreipkite dėmesį – jo galutiniame jojime, kuriame jis ten nutraukia tą susitarimą su tais žydais. Ir štai ji pasirodo. Suprantate?

Tie žydai, šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai turi būti pašaukti dviejų liudytojų iš Apreiškimo 11.

280 Dabar prisiminkite, jie turėjo pranašauti. Jūs esate tai skaitę. Kas iš jūsų tai skaitė? Žinoma, mes visi tai žinome iš Rašto skaitymo. Ir jie pranašavo, šie du liudytojai pranašavo Danieliaus, septyniasdešimties savaitių antros pusės, laiku. Tai yra paskutiniai trys su puse metų.

Ar prisimenate kaip mes išnagrinėjome septyniasdešimt Danieliaus savaitių? Aš sakiau, kad mums jų prireiks, kai prieisime iki šito. Aš nežinojau kodėl, bet aš... kažkas man pasakė, kad mums jų reikės, ir taip ir yra. Suprantate, suprantate?

Atkreipkite dėmesį, Danieliaus laiku... Taigi, nepamirškite, Danieliui buvo pasakyta, kad Mesijas ateis (kunigaikštis, Mesijas, tiksliau) ir pranašaus. Izraeliui dar buvo likusios septyniasdešimt savaitių. Ir septyniasdešimties savaitių viduryje Mesijas bus nužudytas, ir kasdienė auka bus sustabdyta (Ar tai tiesa?), bet ten vis dar buvo likę trys su puse paskirtų savaitių. Šiame tarpsnyje Jis paima pagonių Nuotaką. Taigi, ji paimama aukštyn ir kai ji pakyla, du pranašai pasirodo Izraelyje. Suprantate?

286 O tos sielos, kurios buvo tuomet nukankintos, tikrieji ten buvę žydai, jų vardai buvo Knygoje, tie, kurie nugyveno teisingą gyvenimą ir pasielgė teisingai, laikėsi judaizmo iki mažiausios smulkmenos. Ir juos nukankino Eichmanas ir daugelis kitų. Nuoširdūs žmonės, milijonai iš jų ten ir tie vokiečiai juos šaudė, ir žudė, ir marino, ir pakabindavo ant tvorų, ir sudegindavo juos, ir kremuodavo juos, ir taip toliau. Tas bejausmis, ištroškusios kraujo širdies Hitleris ir Stalinas, ir Musolinis, ir visi tie žmonės, kurie nekentė tų žydų...

287 Aš manau, jog tai yra tik vienas iš... vienas iš dalykų, kuris išlaiko šią šalį vieningą, nes jie visada gerbė žydus (Teisingai.), suteikė jam vietą. Jūs gerbiate žydus, Dievas pagerbs jus. Taigi, čia yra daug žydų, kurie yra išdavikai, lygiai kaip čia yra tokių pat pagonių. Bet tikrasis žydas... Dievas įrašė jo vardą į Knygą prieš pasaulio sutvėrimą, bet čia jis buvo užmuštas šiame laike. Ir nepamirškite...

Pagalvokite apie tai dabar, kaip tai yra tobula. Iš karto po tų, pasaulio tautų, išžudytų milijonų žydų, čia Raštas sako, kad būtent šiuo laiku kiekvienas iš jų yra po aukuru, suprato, kas įvyko ir jiems yra duoti balti drabužiai.

290 Ir jie pasakė: „Na, na... na kodėl mes dabar pat negalime sugrįžti į Karalystę?“. Žydiška Karalystė turės būti įkurta žemėje, jūs žinote. Jonas pasakė, Karalystė danguje (Suprantate?), turės būti įkurta... Taigi, ši yra Evangelijos Karalystė (Ar suprantate?), bet žydų Karalystė bus pamokslaujama per šiuos... šiuos du pranašus. Todėl atkreipkite dėmesį... čia – žemės karalystė. Dangaus Karalystė yra pamokslaujama šių žydų... arba... aš turiu omenyje, pagonims. Karalystė... čia žemėje turės būti įkurta Tūkstantmetyje, po Tūkstantmečio – žydams. Dabar, atkreipkite dėmesį. Atkreipkite dabar į tai dėmesį. Čia kol jie... kol jie pamokslauja (Suprantate?) prieš šiems... šiems pranašams apskritai pasirodant veiksmo scenoje, šie žydai turėjo mirti per Eichmaną ir kitus, yra... kiekvienam iš jų, kuris yra

iš anksto paskirtas, yra duotas, iš malonės, baltas drabužis. Amen. Kiekvienam iš jų yra duotas baltas drabužis... Dabar atkreipkite dėmesį, kas įvyko? Vos tik tai įvyksta...

296 Aš... aš stebiu ten gale esantį laikrodį, ir aš žinau, kad mes... mes nusivėlinome, bet aš nenoriu... Suprantate, aš... aš... Juos... stebiu tuos vargšelius žmones, kurie ten stovi, te padeda jums Dievas, broliai. Aš viliuosi, kad taip pat kiekvienam iš jūsų tą dieną bus duoti balti drabužiai. Suprantate? Stovi, nuolat susikeičia skaudančiomis kojomis ir kai kurie iš jūsų dirbote visą dieną. Aš žinau, ką tai reiškia. Ir pažvelkite čia... Ir kai kurios vargšėlės senyvos moterys stovi. Aš pastebėjau kaip kai kurie iš šių vyrų užleido moterims savo vietas ir kažkas kitas davė vargšelei moteriai su kūdikiu... Ir aš... aš visa tai matau ir esu tikras, Jis tai mato. Atkreipkite dėmesį, bet aš nenoriu jūsų per ilgai užlaikyti. Jeigu man tik pavyks padaryti taip, kad jūs pamatytumėte žinią, tai viskas, ko aš iš jūsų noriu. Suprantate?

297 Dabar, atkreipkite dėmesį. Šie žydai... Aš turiu tai padaryti tam kad... kad leisčiau jums pamatyti šio Antspaudo apreiškimą, pamatyti, kas tai yra, šios sielos po aukuru ir kas jie yra. Taigi, atkreipkite dėmesį. Danieliaus laiku, taigi, antroji, septyniasdešimtos savaitės, pusė... Dabar įsidėmėkite, Mesijas turėjo būti nužudytas viduryje. Tai yra viduryje. Na, kiek bus septynių pusė? Trys su puse. Kiek laiko Kristus pamokslavo? [Susirinkusieji atsako: „Tris su puse“ – Red.] Teisingai. Taigi... Bet tautai dar yra paskirta kas? Dar vieneri trys su puse metų.

299 Bet tuo laiku, na, matote, kas įvyksta, tai – pagonių Nuotaka yra pasirenkama septyniuose bažnyčios perioduose ir ji pakyla aukštyn. Ir kai tai įvyksta, visi žydai, kurie buvo ten nukankinti, dėl aklumo (gulėjo po aukuru), Dievas ateina ir pasako: „Ar jūs suprantate, kas tai buvo? Dabar aš kiekvienam iš jūsų duosiu drabužį“.

Jie pasakė: „Kiek ilgai, Viešpatie? Ar mes dabar įeisime?“

Atsakė: „Ne, ne, ne, ne. Jūsų bendratarniai, žydai, dar turi šiek tiek pakentėti. Jie turi būti nukankinti taip, kaip jūs buvote nukankinti. Žvėris turės juos sugauti, kai jis nutrauks savo susitarimą“.

302 Dabar, atkreipkite dėmesį. O dabar atkreipkite dėmesį, kai... Taigi, tam, kad jūs įsidėmėtumėte, tie pranašai turi pranašauti pagal Apreiškimo 11 (Jūs pakėlėte rankas, kad perskaitėte tai. Suprantate?), ir jiems yra duota jėga. Ir už minutėlės mes atrasime, kas jie yra, Viešpačiui leidus. Taigi, atkreipkite dėmesį į tai, kas yra šitie pranašai. Taigi dabar Biblija tai pasako čia. Žinoma, kad pasako. Žinoma. Suprantate?

Dabar atkreipkite dėmesį, šito viduryje, trijų su puse savaitių, jie čia pranašauja, o...

Apreiškime čia pasakyta... ir jie... jie pranašavo tūkstantį tris šimtus keturiasdešimt dienų. Jeigu...

305 Taigi, įprastas žydiškas kalendorius, įprastame Dievo kalendoriaus laike, mėnesyje yra lygiai trisdešimt dienų. Romėniškas kalendorius tai supainiojo. Įprastame kalendoriuje mėnesyje yra trisdešimt dienų.

Taigi, jeigu paimsite trisdešimt dienų ir pridėsite prie jų tris su puse metų, ir pažiūrėsite trisdešimt dienų, tuomet pažiūrėkite, kiek jums gausis: vienas tūkstantis trys šimtai... du šimtai šešiasdešimt dienų; vienas tūkstantis du šimtai šešiasdešimt dienų (šešiasdešimt),

lygiai trys su puse metų. Taigi, matote tame nėra klaidos. Štai taip. Tiesiog atitinka vienas kitą, tobulai atitinka.

Atkreipkite dėmesį. Du pranašai žydams pamokslavo tris su puse metų. Per tai yra pašaukiami šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai.

308 O po to... atkreipkite dėmesį, šie du pranašai yra tiksliai Mozė ir Elijas. Suprantate? Dabar pažvelkite. Pažvelkite jų... pažvelkite į jų tarnavimą. Taigi, pastebėkite, ką daro šie pranašai. Jie turi jėgą ištikti žemę rykštėmis tiek, kiek jie panorės. Kas tai padarė? Mozė. Jie turi jėgą užverti dangus ir jų tarnavimo dienomis nelijo. Kas užvėrė dangus trims su puse metų? [Susirinkusieji atsako: „Elijas“ – Red.] Štai taip. Tai yra jie.

309 Suprantate, tai yra... Matote, žmogus, kai jis numiršta, jis negali pakeisti savo padėties; jis negali pakeisti savo būdo. Suprantate? Pažvelkite, kai... kai... prieš... Kai Saulius nusigrėžė ir ten šalyje nebuvo pranašų, jis negalėjo suprasti, kaip pasielgti... ką daryti. Jis buvo sunkioje padėtyje; jis ėjo į mūšį. Jis nuėjo pas Endoro raganą. Taigi, buvo tik jaučių ir ožių kraujas, ji galėjo tai padaryti. Ir ji iškvietė Samuelio dvasią; ir kai Samuelis pasirodė, jis stovėjo ten dėvėdamas savo pranašo drabužį. Ne vien tik tai, bet jis vis dar buvo pranašas. Jis pasakė: „Kodėl tu mane pašaukei iš mano poilsio?“ Suprantate? Pasakė: „Kadangi tu tapai Dievo priešu“. Jis pasakė: „Šiuo laiku rytoj tu pulsį mūšyje, ir šiuo laiku rytoj vakare tu būsi su manimi“. Tai tiksliai išsipildė.

313 Matote, ne vien tik... Jis vis dar buvo pranašas. Suprantate? Ir šitie žmonės vis dar yra pranašai. Taigi, už kelių minučių mes į tai šiek tiek įsigilinsime, Viešpačiui leidus. Suprantate?

O, tai bent, kaip aš myliu šį Žodį. Akivaizdu kodėl žmogus gyvens ne vien duona, kiekvienu žodžiu išeinančiu iš Dievo burnos. Šie du pranašai yra Mozė ir Elijas pagal vėl atsikartojantį jų darbų pavyzdį. Tai... tai visada buvo jų tarnavimas.

Taigi, atkreipkite dėmesį, lygiai kaip jie padarė... Tai jų nepakeitė. Įsidėmėkite, nie... šie vyrai niekada nemirė. Sekite, tik minutėlę. Dabar nesupainiokite, prieš mums tai paliekant, nesupainiokite Elijo penktojo karto tarnavimo su jo ketvirtojo karto tarnavimu. Aš jums sakydavau, kad pagonių Bažnyčia laukia Elijo. Teisingai. O čia jis yra čia su žydais. Nepamirškite, jis negali ateiti keturis kartus. Tai yra... tai yra... prieš skaičius. Jis turi ateiti penkis kartus.

318 Kai jis atėjo pirmą kartą, jis buvo pats Elijas. Kai jis atėjo kitą kartą, jis buvo Eliziejus. Kai jis atėjo kitą kartą, jis buvo kas? Jonas Krikštytojas. Kai jis ateis kitą kartą, jis ateis dėl septintojo angelo. Ir penktąjį kartą, kai jis ateis, jis bus su Moze ten...?... Taip, pone. Nesupainiokite jo.

Penki, jeigu jūs žinote... žinote Biblijos skaičius, penki yra besidarbuojančios malonės skaičius; ir Jis tai padarė. Dabar sekite, jūs norite sužinoti, kas tai yra. Ar Jėzus buvo besidarbuojanti malonė? J-ė-z-u-s – penkios, d-a-r-b-a-s (Ar teisingai?) darbuotis dėl... dėl meilės jums. Ir jeigu jūs ateinate pas Jį, kaip jūs ateinate? Per ką? T-i-k-ė-j-i-m-u, tuo d-a-r-b-u. Ar tai tiesa? „Darbas“ yra malonės skaičius.

Gerai, tikintiesiems... Atkreipkite dėmesį, pirmasis Elijas, tai buvo jis. Antrasis buvo Eliziejus. Trečiasis buvo Jonas. Ketvirtasis buvo septintasis angelas arba paskutinis pasiuntinys bažnyčiai pagal Malachijo 4 ir Apreiškimo 10:7. Taigi, penktasis kartas, jis yra pasiuntinys žydams, šimtui keturiasdešimt keturiems tūkstančiams, žydams po to, kai bažnyčia bus išėjusi.

321 Aš... aš... aš tiesiog jaučiuosi šiek tiek keistai. Suprantate, suprantate? Pažvelkite. Jei... jeigu kai kurie galvoja... Aš noriu, kad jūs dabar tai suprastumėte. Jeigu kas nors dar galvoja, kad Malachijo 4 – atstatyti žmones, yra tas pats, ką jis padarys štai ten su žydais, ir jeigu galvojate kad visa tai yra tas pats, leiskite man jus pataisyti minutėlei. Suprantate, tai būtų šiek tiek painu, nes, prisiminkite, Malachijo 4 Jis sako: „...sugrąžins tėvų tikėjimą... ar vaikus atgal į tėvą“. Suprantate: „atgal į tėvą“.

322 Dabar leiskite man jums parodyti tarnavimo skirtumą. Jeigu jis ateitų sugrąžinti vaikų tikėjimo atgal tėvams, jis paneigtų Kristų. Jis sugrįžtų atgal į įstatymą. Ar tai tiesa? Tėvai laikėsi įstatymo. Ar suprantate?

Atkreipkite dėmesį, kai Elijas, kai jis atėjo išpildyti savo tarnystės Malachijo 4 (Suprantate?), kaip Malachijo 4, Elijas buvo tik vienas. Bet kai jis ateina patarnauti žydams iš Apreiškimo 11, su savimi jis turi Mozę. Todėl tame nėra jokios painiavos, nė trupučio. Suprantate tai? Kai Elijas ateina pas Malachijo 4, jis yra pats vienas. Elijas... ne Elijas, Mozė. Elijas iškils.

325 Bet tas pats įkvėpimas, kuris pasakė, kad Elijas ateis paskutinėje bažnyčios periodo dalyje atstatyti vaikų tikėjimą atgal į pirmąjį tėvų tikėjimą, apaštalinį tikėjimą, į kurį turėjo sugrįžti, bet antikristas juos visiškai atskyrė... Kad atstatytų atgal, kaip visos kitos Rašto vietos kartu susijungė... Suprantate? Jis ateina pats vienas. Suprantate? Bet kai jis ateina į bažnyčią... Biblijoje... ateina pas šimtą keturiasdešimt keturis tūkstančius, Biblijoje aiškiai teigiama, kad tiek jis... Jų yra du, ne vienas, du.

326 Ir jo pirmasis tarnavimas negalėjo paimti žydų ir sugrąžinti juos atgal į įstatymą, nes jis ateina pamokslaudamas Kristų šimtui keturiasdešimt keturiems tūkstančiams (Amen), tą Mesiją, kuris buvo nužudytas. Amen. Štai taip. Todėl nepainiokite to. Tai nėra painu. Rašto vietos nemeluoja, nė trupučio. Šlovė. O, kai aš tai pamačiau, aš tiesiog... Aš pasakiau: „Ačiū Tau, Viešpatie,“ – kai aš stebėjau kaip tai ten vyko, pamačiau tą vieną Eliją išeinantį ten į tą pirmąjį periodą. Tuomet... Jis buvo pats vienas, tuomet, kai aš jį pamačiau ateinantį dar kartą kažkur kitur, jų ten buvo du. Aš pamačiau...?... „Štai kur tai yra. Tai yra gerai. Tai paaiškina tai, Viešpatie. Amen. Aš tai dabar matau“. Jeigu aš nebūčiau to paminėjęs, kam nors tai būtų buvę šiek tiek painu, tačiau Jis man liepė tai paminėti, todėl aš tai padariau.

Atkreipkite dėmesį, Dievas išsaugojo šių vyrų gyvybes nuo jų pirminio tarnavimo laiko, būsimam tarnavimui. Jie taip gerai tarnavo. Suprantate? Tik pagalvokite, ta Elijo dvasia tarnauja penkis kartus: Mozės, du. Sekite, išlaikė gyvus tolimesniam tarnavimui... Dabar nei vienas iš jų nebuvo miręs. Ar jūs tikite tuo? Juos abu matė gyvus, kalbėjusius su Jėzumi ant Atsimainymo Kalno. Bet nepamirškite, jie privalės mirti.

331 Taigi tuo metu Mozė faktiškai mirė, bet jis prisikėlė, nes jis buvo tobulas Kristaus provaizdis. Suprantate? Niekas taip niekada ir nesužinojo, kur jis buvo palaidotas. Angelai

atėjo jo paimti. Suprantate? Jo karsto nešėjai buvo angelai. Kodėl? Joks mirtingasis negalėjo jo nunešti ten, kur jis keliavo. Jis tiesiog turėjo dalyvauti tame veiksme; tik tiek. Angelai buvo jo karsto nešėjai, nes jie nunešė jį ten, kur jis turėjo būti; niekas nežino. Net ir pats Šėtonas nežinojo; jis varžėsi su arkangelu. Teisingai. Jis negalėjo suprasti, kas atsitiko Mozei. „Aš matau kaip jis ten dreba ir žvelgia į tą kraštą, ir atsigręžia į vaikus ir panašiai, aš matau jį drebantį, bet jis užlipo aukščiau ant uolos ir tai buvo paskutinis kartas, kai aš jį mačiau“. Tai yra Uola. Tai yra Uola. Leisk man atsistoti ant tos Uolos mano kelio pabaigoje. Taip, pone. Mano tamsiaodis brolis anksčiau ateidavo čia ir dainuodavo trumpą giesmelę:

Jeį galėčiau, tikrai tai padaryčiau,

Stovėčiau ant tos Uolos, kur stovėjo Mozė.

Taip, pone. O, ant šios Uolos aš taip pat noriu stovėti; tikėjimu aš ten stoviu.

334 Bet prisiminkite, Elijas, jis tiesiog pavargo, nes jo laukė didelis darbas; todėl jis buvo stipriai išsekęs. Ir Dievas tiesiog siuntė jam kelionę namo (Teisingai.), siuntė vežimą. Ar tai tiesa? Pakėlė jį į viršų, jis taip ir niekada nemirė, nes Jis išlaikė jį gyvą. Jis turėjo jam paruošęs darbą ateityje. Leiskite jam patepti žmogų (Suprantate?), kad ateitų jo dvasioje, bet jie privalo paragauti mirties. Taigi, Apreiškimo 11-as skyrius... Atsiverskime... Aš vistiek jau esu tai atsivertęs; Tiesiog iš karto tai perskaitykime, Apreiškimo 11. Sekite ir pažiūrėkite ar jie abu nėra nužudomi. Taip, pone, jie abu turi paragauti mirties. Taip, pone, dabar. Po jų tarnavimo pabaigos, jie paragauja mirties. Apreiškimo 11 ir pradėkime nuo 7.

Ir kai jie... bus pabaigę savo liudijimą, prieš juos kariaus žvėris, kuris išskyla iš bedugnės duobės... (O, tai bent. Jis negalės to pakelti; kad tie šventieji besiritinėjantys ant grindų ir vėl gyvi. Suprantate, gerai.) *...prieš juos kariaus žvėris, kuris išskyla iš bedugnės duobės, ir juos nugulės, ir juos nužudys.* (Bet sekite, kas įvyks. Dabar jie yra tobulame provaizdyje.)

Ir jų lavonai gulės gatvėje... gatvėje didžiojo miesto... kuris dvasiškai vadinamas Sodoma ir Egiptu, kur buvo ir mūsų Viešpats nukryžiuotas... (Jeruzalė. Suprantate?)

338 Dabar jie turės susidurti su mirtimi, ar jiems (Teisingai.) reikės po to, kai jų tarnavimas bus pasibaigęs? Kodėl? Septintojo angelo tarnavimas, septintojo angelo tarnavimas... Elijo tarnavimas septyniems angel... ne... Kodėl ne... Kodėl negalėjo, tiksliau (aš bandau pasakyti), septintojo angelo tarnavimas, tuomet būti per Mozę, jeigu jis yra nemirtingas, lygiai taip pat, kaip tai galėtų būti per Eliją? Kodėl jie ne... Kodėl Dievas tiesiog nepasiuntė ir nepasakė: „Elijau, tu... tu taip sunkiai dirbai, ir visa kita, visos šios skirtingos vietos... Aš... Aš manau, kad Aš tiesiog pasiūsiu Mozę“. Kodėl?

Pažvelkite į Mozės tarnavimą. Elijas buvo pranašas skirtas visoms tautoms, bet Mozė įstatymleidydis skirtas tik žydams. Mozė yra ten, kad pasakytų... Na, priežastis dėl kurios jis ateina su Eliju...

340 Tie žydai sako: „Palaukite, mes vis dar čia laikomės įstatymo“. Bet čia atsistoja pats Mozė ir čia su juo stovi Elijas. Suprantate, jis ateina tik pas žydus. Suprantate, Mozė ėjo tik pas žydus. Pranašas Elijas buvo skirtas visoms tautoms, bet Mozė žydams tapo pranašu ir įstatymo leidėju. Suprantate? Tokia buvo jo žinia – įstatymas.

Tačiau kokia buvo Elijo žinia? Skirta moterims su trumpa plaukų šukuosena, denominacijoms. Taip, pone, ir jis tikrai sudraskė jas į gabalėlius: išdažytais veidais. Pasakė joms: „Jūs būsite sušertos šunims“. Jis tikrai nedavė joms ramybės.

Ir tuomet, kai jo dvasia nužengė ant Jono, jis pasišokinėdamas išėjo tiesiai iš dykumos ir padarė lygiai tą patį. Teisingai. Pasakė: „Nemanykite, kad mes priklausome vieniems ar kitiems. Dievas gali iš šitų akmenų prikelti vaikų Abraomui“. Atėjo pas Erodiją, pasakė: „Ir tu nori man pasakyti, kad tu ištekėjai už savo svainio?“ Jis pasakė: „Tau yra neteisėta taip daryti“. Broli (Tai bent, hm), jis pasakė jai. Žinoma.

344 Atkreipkite dėmesį, šios sielos turi palaukti trumpą laikotarpį, nes šimtas keturiasdešimt keturi... turi būti nukankinti. O, ar tai ne... ar tai tiesiog nesusieja visos Biblijos?

Dabar mano laikas visiškai baigėsi, jeigu aš išleisiu šiek tiek anksčiau... bet aš dar turiu pakalbėti apie kelis nedidelius dalykus, jei galite pakentėti. Aš žinau, kad yra karšta ir aš prakaituoju, bet pasiklausykite. Aš turiu jums šį tą pasakyti; tai yra tiesiog taip gerai, tai tiesiog degte dega mano širdyje. Aš viliuosi, kad jūs to nepamiršote. Suprantate? Leiskite man tai pasakyti Jo akivaizdoje. Iš Jo malonės Jis taip pat man leido pamatyti mano žmones, neseniai, dėvinčius baltus drabužius. Ar jūs prisimenate tai? Ar jūs prisimenate tą istoriją? Neseniai, pagonių Nuotaka... Jie dabar yra ten. Jie visi dėvėjo baltus drabužius.

347 Aš buvau pabudęs. Aš buvau susirinkime. Tai įvyko maždaug prieš metus ar šiek tiek daugiau. Vieną rytą aš pabudau ir aš atsikėliau, ir aš pasakiau: „Mylimoji,“ – savo žmonai. Ji nesujudėjo. Vaikai jau beveik... Aš turėjau atsikelti ir nuvesti juos į mokyklą, būtent štai ten, senoje vietoje. Na, aš... aš atsikėliau lovoje. Žinote ir atsirėmiau... Žinote kaip jūs atsisėdate ir tiesiog atremiate savo galvą į galvūgalio lentą. (Mes turime tą vieną senųjų lovų). Ir aš tiesiog atsilošiau atgal štai taip.

Ir aš pamaniau: „Žmogau, tau jau penkiasdešimt treji. Jeigu ketini ką nors dėl Dievo padaryti, tau derėtų paskubėti, nes visai greitai tiesiog būsi per senas“.

Ir aš pamaniau: „Žinai, tai tiesa“. Aš pamaniau: „Žmogau, žinai, man ne tiek daug liko. Aš pakankamai greitai turėsiu išeiti“. Aš pasakiau: „Tai... tai jau vieneriais metais daugiau, nei mano tėvelis nugyveno“. Suprantate? Aš pamaniau: „Aš pakankamai greitai turėsiu išeiti“. Aš pamaniau: „Žinai, aš dar nieko dėl Dievo nepadariau“. Aš pamaniau: „Aš visada norėjau kažką dėl Jo padaryti“. Aš pamaniau: „Aš turiu paskubėti ir tai padaryti, jeigu ketinu tai padaryti ir aš nežinau kaip aš ketinu tai padaryti; tai viskas“.

350 Aš pamaniau: „Žmogau, aš viliuosi, kad būdamas gyvas pamatysiu Jo atėjimą. Aš nenoriu būti šmėkla ar dvasia“. Suprantate? (Aš visada bijojau dvasios.) Ir aš... Žinote, tokio tipo... aš visada galvojau, kad jeigu susitikčiau brolių Nevilį, o jis būtų nedidelis, baltas judantis debesėlis, žinote, ir aš pasakyčiau: „Sveikas, broli Nevilī“.

O jis atsakytų: „Sveikas, broli Branhamai,“ – kokiu nors kitu pojūčiu; jis negalėtų kalbėti. Bet aš tiesiog žinočiau, kad tai buvo brolis Nevilis. Jis... aš norėčiau paspausti jam ranką kaip aš visada darau, nes aš pažįstu tik žmones. Suprantate, aš norėčiau paspausti jam ranką, bet jis neturėtų nei vienos rankos. Ji ten žemai kape, nupuvusi. Suprantate?

Aš pamaniau: „Tai bent, aš viliuosi, kad man nereikės to išgyventi“. Taigi, aš nebuvo...

Dabar aš pasakysiu jums tiesą. Aš... aš bijojau mirti, bijojau ne kad būsiu prarastas, bet aš nenorėjau būti dvasia. Aš tiesiog norėjau likti žmogumi. Aš norėjau sulaukti paėmimo. Suprantate? Aš tik norėjau tokiu pasilikti. Aš nenorėjau būti kažkokia dvasia, klajoti.

353 Aš gulėjau ten apie tai galvodamas ir visiškai staiga ten kažkas įvyko. Taigi, jūs žinote, ir jums visiems yra žinomas tas regėjimas; ir jeigu tai buvo regėjimas, tokio niekada nebuvo

matęs (Suprantate?), o aš juos pradėjau matyti, kai dar buvau mažutėlis berniukas. Ir visiškai staiga kažkas įvyko, ir aš pajaučiau kaip išeinu iš savęs. Aš pagalvoju: „O, o“. Ir aš... aš pamaniau: „Aš... aš jau numiriau (Suprantate?), ir aš... aš jau iškeliavęs“. Suprantate? Ir aš pasiekiau vietą; Aš pamaniau: „Aš manau, kad aš atsigręšiu atgal“. Tai buvo taip realu, draugai, kaip kad aš čia stovintis. Ir aš atsigręžiau atgal pasižiūrėti ir aš gulėjau ten ant lovos. Aš buvau išsitiesęs, gulėjau šalia savo žmonos. Aš pamaniau: „Na, greičiausiai įvyko širdies smūgis“. Suprantate? Aš pamaniau: „Na, supranti, aš tiesiog akimirksniu numiriau,“ – kas būtų geras būdas tai padaryti. Todėl aš pamaniau: „Tai širdies smūgis. Man nereikėjo kentėti“. Aš pažiūrėjau ir aš pamaniau: „Na, dabar tai yra keista, ten, aš guliu ten, ir čia, aš stoviu čia“.

358 Todėl aš atsisukau ir tai atrodė kaip didis, didelis, kaip didis, didelis kaip laukas ar kažkas, tiesiog plačiai besidriekiantis pievinių miglių laukas. Ir aš pasakiau: „Na, man įdomu, kas tai yra“. Ir visiškai staiga man bežiūrint, ten susirinko tūkstančių tūkstančiai jaunų moterų, visos dėvėjo baltus drabužius, plaukai nusvirę iki jų juosmens, basos ir jos bėgo tiesiai link manęs.

Aš pamaniau: „Dabar, kas gi tai?“. Aš atsigręžiau ir pažvelgiau vėl ten, ir aš buvau ten. Aš pažvelgiau aukštyn į tą pusę; štai jos ateina. Aš įsikandau sau į pirštą. Aš pasakiau: „Aš... aš... aš kaip ir nesu užmigęs,“ – tačiau jausti galėjau. Ir aš pasakiau: „Na, čia yra kažkas keista“. Ir tos visos moterys artėja bėgdamos. Ir aš niekada nesu matęs tokių gražių moterų ir jos visos priėjo prie manęs. Ir kai jos prie manęs pribėgo... Jūs žinote, koks aš buvau, toks... Jie vadina mane moterų neapkentėju, bet aš toks nesu. Suprantate? Bet aš... aš tiesiog manau, kad gera moteris yra... vienas iš brangakmenių. Bet aš manau, jog ta, kuri yra nieko verta, kaip sako Saliamonas: „vanduo tavo kraujyje“. Todėl aš nematau kokios būtu nauda iš... iš moters turinčios blogą reputaciją ar visažinės.

363 Ir taip visos tos moterys susirinko; jos pradėjo mane apkabinti savo rankomis. Taigi, tai yra neįprasta. Jūs žinote, aš to nepakelčiau. Todėl... Ir jos buvo... Taigi, aš ketinu tai pasakyti tokiu būdu, kuris... Aš... aš esu mišrioje auditorijoje; bet jos kiek... jos buvo moterys. Jos buvo moterys ir jos... jos apkabino mane, kiekviena, ir pasakė: „Mūsų brangusis broli“. Ir viena mane apkabindavo ir po to kita mane apkabindavo. Aš stovėjau ten žiūrėdamas ir aš pamaniau: „Na, kas gi tai dabar tokio?“. Suprantate? O jos ten stovėjo. Ir aš pamaniau: „Kas atsitiko?“ Aš pažvelgiau žemyn, aš gulėjau ten pat lovoje; ir čia, aš stovėjau čia. Aš pamaniau: „Dabar tai yra keista. Aš... aš nesuprantu to“. Ir tos moterys sušuko: „O, mūsų brangus broli,“ – po to mane apkabindamos. Taigi, tai buvo moterys turėjusios jausmus.

366 Dabar atleiskite man, sesės, man tai sakant, nes... Bet jūs paklauskite savo daktaro; ir jeigu mes neturime tyro proto, tuomet mes nesame Krikščionys. Man nesvarbu... Aš visada gyvenau tyrai; Dievas tai žino. Kai aš buvau mažas berniukas, Viešpaties Angelas man pasakė, kad neterščiau savo kūno, nerūkyčiau, ar negerčiau ir tai buvo tiesa. Iš Dievo malonės aš to laikiausi. Kai aš buvau nusidėjėlis, aš nelaksčiau paskui moteris. Ir taip... Tačiau bet kuris vyras, kuris leidžia moteriai jį apkabinti (jis yra sudarytas iš vyriškų ląstelių, o ji iš moteriškų), tuo metu atsiranda pojūčiai. Man nesvarbu, kas jūs esate; dabar nesakykite man, kad su jumis taip nėra, jeigu esate sveikas žmogus. Bet ne ten, nes jūs daugiau neturite skirtingų ląstelių. Ten jūs niekada nenusidėsite. Ten buvo permaina. Ten buvo nieko daugiau, bet tik broliška meilė toms moterims.

370 Nors žvelgiant atrodė palankiai. Aš manau... moteris, gera moteris, kuri išlieka teisinga ir elgiasi kaip dama, ji yra... ji yra brangakmenio žemėje pavyzdys. Man... man patinka viskas, kas yra gracinga. Ir aš manau, kad moteris, kuri išlieka savo vietoje ir stengiasi būti dama, yra... yra garbės ženklas. Aš tikiu tu; ir aš manau, kad ta, kuri tokia nėra, tai yra tiesiog kaip... Kristus ir antikristas: taip pat. Man... man patinka viskas, kas yra natūralu...

371 Man patinka gražūs žirgai, ir jis tiesiog stovi kaip tikrai gražaus žirgo atvaizdas, ar kažkas į tai panašaus. Gražūs kalnai, gražios moterys, gražūs vyrai, viskas, kas išlieka Dievo sukūrimu, ir aš visada tuo gėrėjausi. Ir štai šios buvo tobulos. Tačiau nesvarbu kiek kartų jos mane apkabindavo savo rankomis (O jos buvo moterys; jūs suprantate.), bet ten niekada negalėjo būti jokios nuodėmės. Vyriškų liaukų ir moteriškų liaukų, abiejų daugiau nebuvo. Dėkoju Viešpačiui. Jos buvo mano seserys, iš tiesų.

Aš pažvelgiau ir aš pradėjau... Aš... aš pažvelgiau į savo rankas. Aš pamačiau, kad jos atrodė labai jaunos ir aš pažiūrėjau: aš buvau jaunas, taipogi. Ir aš... Ir netekau plaukų būdamas jaunas vyras, užpylė karbolio rūgštis, kirpėjas tai padarė ir visiškai nuplikau būdamas visai jaunas; ir tai visada man būdavo kaip problema, nes aš... aš... aš peršalau labai greitai, kadangi mano galvos oda vis dar jautri, žinote, o plaukų šaknys vis dar ten tebėra, bet jos buvo nudegintos karbolio rūgštimi ir plaukai daugiau negali augti. Suprantate? Ir aš išėjau, mano žmona, kai aš... prieš daug metų ir nupirko man peruką dėvėjimui – nedidelį plaukų pluoštą, kad užsidėčiau, pridengčiau savo viršugalvį, bet man visada buvo gėda jį dėvėti, nes tai atrodė taip lyg kažkas melagingo, o aš nenorėjau nieko melagingo. Ir todėl aš pagalvojau: „Aš tiesiog užsidėsiu megztą kepurę“. Ir po to šiek tiek panešiojus, ar žinote ką jie padarė? Jie pradėjo mane vadinti „vyskupu“, po to sakė, kad aš norėjau būti...?... Aš tiesiog pasakiau: „Man jos nereikia“. Todėl aš tiesiog kentėsiu stiprų peršalimą ir leisiu tam...

Bet aš... Vos tik jūs atidarote tuos langus, ką nors, ir tas nedidelis skersvėjis štai taip padvelkia, žmogau, aš susergu.

378 Ir aš nuėjau pas daktarą ir paklausiau, ką jis galvoja. Jis pasakė: „Na matai, tavo poros... poros yra atviros. Tu pamokslaudamas prakaituoji. Papučia tas vėjas; jis... jis perneša peršalimo bakterijas štai ten gleivėse; ir visa tai nuteka tau į gerklę. Kitą rytą tavo gerklė yra užkimusi. Štai ir viskas“. Ir... ir taip...

O, tai bent, jūs žmonės, kurie turite plaukus, jūs nesuprantate, kokie dėkingi jūs turėtumėte būti. Ir... Tai... tai yra tiesa. Suprantate? Ir tuomet aš sužinojau... Man reikės turėti... vieną iš šių dienų, jeigu nebeturėsiu savo dantų, aš turėsiu įsigyti vienus iš tų ir panašiai... arba apsieiti be jų.

Todėl, jei vaikinai... jei vaikinai... Aš nemanau, kad vyrui tai būtų kažkas daugiau, jeigu jis norėtų dėvėti peruką, nei tai būtų moteriai – dėvėti vieną iš tų pelių ar žiurkių, ar ką jos ten panašaus įsisega sau į plaukus, kad pasipuoštų. Suprantate? Bet... bet žinoma, jeigu tai darote, viskas priklauso nuo to, kodėl tai darote. Suprantate? Tai priklauso nuo to, kodėl tai darote. Ir taip...

382 Bet vis dėlto, tiesiog ten stovėdamas aš pačiupinėjau viršugalvį, ir aš vėl turėjau savo plaukus. Tai bent, aš buvau jaunas ir visos tos jaunos... Ir aš pamaniau: „Na, ar tai nėra keista? Štai jos čia,“ – ir jos visos bėgo... Ir aš pamačiau eidamas, ir aš... aš pamačiau ateinančią Houp; ji atrodė... Jūs žinote, ji mirė būdami dvidešimt dviejų. Ji tebebuvo tokia graži kaip visada. Daugelis iš jūsų ją prisimenate, tas dideles tamsias akis. Ji buvo vokietė, jos juodi plaukai už nugaros.

Aš pamaniau: „Taigi, kai ji čia ateis, ji pasakys... ji pasakys: 'Bili.' Aš žinau, kad ji tai padarys. Aš žinau, kad ji pasakys 'Bili', kai ji čia ateis. Aš stebėjau, o visos tos moterys priėjo, apkabino mane ir sakė: „Mūsų brangus broli, mes esame tokios laimingos tave matydamos“.

384 Aš maniau, kad visos buvo apsirengusios vienodai, bet jų plaukai buvo skirtingi, žinote, rausvi plaukai ir juodi plaukai, ir šviesūs plaukai, ir... ir jos visos artėjo, bet jos visos buvo jaunos. Ir kai ji priėjo prie manęs aš pamaniau: „Aš tiesiog palauksiu, kad išgirsčiau, ką ji pasakys“. ir ji pakėlė savo akis į mane ir ji pasakė: „O, mūsų brangus broli“. Ji apkabino mane ir tiesiog nuėjo toliau. Priėjo kitos moterys, po to mane apkabino.

Ir aš išgirdau triukšmą ir pažvelgiau į štai šią pusę, ir ten pasirodė daugybė vyrų, jaunų vyrų, visi maždaug dvidešimties metų amžiaus. Jie turėjo tamsius plaukus ir šviesius plaukus ir... ir jie visi dėvėjo baltus drabužius ir buvo basi, ir jie pribėgo prie manęs ir pradėjo mane apkabinti ir šaukti: „Brangus broli“.

Aš pamaniau... ir aš atsigrėžiau atgal, ir aš vis dar ten gulėjau. Ir aš pagalvojau: „Na dabar tai yra keista“. Ir kaip tik tada balsas pradėjo kalbėti su manimi; Aš anksčiau nebuvau pastebėjęs to balso. Taigi, Jis buvo tiesiai virš manęs, kalbėjo su manimi. Jis pasakė: „Tu buvai surinktas... Supranti, tu buvai surinktas prie savo tautos“. tuomet kažkoks vyras pakėlė mane, pastatė mane ant tokio didelio daikto kaip šis.

Aš pasakiau: „Kodėl tu tai padarei?“.

Pasakė: „Žemėje tu buvai lyderis“.

390 Ir aš pasakiau: „Na, aš to nesuprantu,“ – ir to balso kalbėjusio su manimi. (Aš niekaip negalėjau pamatyti to balso. Taigi, Jis buvo tiesiai virš manęs, kalbėjo su manimi.). Aš pasakiau: „Na, jeigu aš... jeigu aš iškeliavau į amžinybę, aš noriu pamatyti Jėzų“. Aš pasakiau: „Aš... Jis buvo toks... Jis buvo visas mano gyvenimas; Aš noriu Jį pamatyti“. Ir taip jis pasakė: „Tu negali Jo dabar pamatyti. Jis vis dar yra aukščiau“. Suprantate, o tai vis dar buvo žemiau aukuro (Suprantate?), šeštoji vieta į kurią žmogus eina (Suprantate?), ne septintoji, kur Dievas yra, septintasis išmatavimas, o tas šeštasis. Ir jie buvo... ir jie visi ten buvo ir jie praeidavo pro šalį, o aš pasakiau... Atrodė taip lyg jų ten faktiškai buvo milijonai. Niekada nebuvau jų matęs... Ir aš ten sėdėjau. Tos moterys ir vyrai vis dar pribėgdavo ir apkabindavo mane, vadino mane broliu.

394 O aš sėdėjau ten ir tuomet balsas tarė: „Tu buvai surinktas prie savo tautos kaip Jokūbas buvo surinktas prie savo tautos“.

Aš pasakiau: „Visi jie yra mano tauta? Ar jie visi Branhamai?“. Jis pasakė: „Ne, jie yra tavo atverstieji į Kristų“.

Ir aš apsidairiau aplink, ir štai pribėgo labai graži moteris. Ji atrodė tikrai... Jos visos atrodė panašiai. Ji apsikabino mane ir ji pasakė: „O, mano brangus broli“. Ji pažiūrėjo į mane.

Aš pagalvojau: „Tai bent, ji atrodė kaip angelas“. Ir ji nuėjo toliau, o tas balsas tarė: „Nejaugi tu jos neatpažinai?“

Aš pasakiau: „Ne, aš neatpažinau...“

Pasakė: „Tu atvedei ją pas Kristų, kai jai buvo virš devyniasdešimties metų“. Pasakė: „Ar žinai, kodėl ji taip gerai apie tave galvoja?“

Aš pasakiau: „Tai gražiai merginai buvo virš devyniasdešimties metų?“

„Taip, – pasakė, – Dabar ji daugiau negali pasikeisti“. Pasakė: „Dėl to ji ir sako – 'brangus broli'“.

Aš pamaniau: „O, tai bent, o aš šito bijojau. Na, šie žmonės yra tikri“. Jie... jie neketino kažkur eiti. Ten būdami jie nebuvo pavargę. Ir aš pasakiau: „Na, kodėl aš negaliu pamatyti Jėzaus?“

Jis pasakė: „Na dabar Jis... Jis ateis vieną dieną ir Jis iš pradžių ateis pas tave, o po to tu būsi teisiamas“. Pasakė: „Šitie žmonės yra tavo atverstieji, kuriuos tu vedei“.

Ir aš pasakiau: „Turi omenyje dėl to, kad esu lyderis, nes aš... nes... kad Jis mane teis?“

Jis pasakė: „Taip“.

O aš pasakiau: „Ar kiekvienas lyderis turi būti taip teisiamas?“

Pasakė: „Taip“.

Aš pasakiau: „O kaip Paulius?“

Jis pasakė: „Jis turės būti teisiamas su savais“.

„Na, – pasakiau aš, – jeigu jo grupė įeis, taip pat ir manoji, nes aš pamokslavau lygiai tą patį Žodį“. Aš pasakiau: „Kur jis krikštijo Jėzaus Vardu, aš taip pat krikštijau. Aš pamokslavau...“.

Ir milijonai sušuko, visi vienu kartu, pasakė: „Mes tuo remiamės“.

Ir aš pamaniau: „Tai bent, jeigu tik būčiau tai žinojęs prieš čia patekdamas, aš padaryčiau taip, kad žmonės čia ateitų. Jie negali sau leisti šito praleisti. Na, tik pažiūrėk čia...“.

Ir tada, ir jis pasakė: „Vieną dieną Jis ateis ir tuomet... Taigi čia mes nei valgome, geriame ar miegame; mes tiesiog visi esame viena“.

407 Na, tai yra ne tobula; tai už tobulumo ribų. Tai nėra didinga; tai už didingumo ribų. Nėra jokio pavadinimo, jūs negalite sugalvoti... Nėra jokio žodžio ar žodyno, kad tai apsaityti. Jūs tiesiog pasiekėte tai; ir tai viskas. Ir aš pamaniau: „Na, tai... tai būtų tobula. Bet po to, ką mes po to darysime?“

Jis pasakė: „Tuomet, kai ateis Jėzus, tada mes... Ir jis teis tave už tavo tarnavimą, po to mes sugrįšime atgal į žemę ir pasiimsime kūnus“. (Na, aš... aš tuomet apie tai pagalvojau; tai yra tiksliai Raštas.) Pasakė: „Po to mes sugrįšime atgal į žemę ir pasiimsime kūnus; tada mes valgysime. Čia mes nevalgome, nei miegame“. Pasakė: „Mes valgysime štai ten. Bet mes sugrįšime atgal į žemę“.

410 Aš pamaniau: „Tai bent, ar tai nėra nuostabu“. O, tai bent, o aš to bijojau. Kodėl aš bijojau mirti, kad patekčiau į šitai? Na, tai yra tobulumas, plius tobulumas, plius tobulumas. O, tai yra nuostabu. Suprantate, mes esame iš karto po aukuru. Suprantate, štai kas tai buvo. Mes esame iš karto po aukuru, laukiame atėjimo (Suprantate?) kai Jis išeina pasiimti tų, kurie miegojo... kūnų miegojusių dulkėse, kad vėl mus prikeltų. Ateina, prikelia mus... kaip Jėzus ėjo per Rojų ir prikėlė Abraomą, Izaoką ir juos visus, žinote, laukė pirmame prisikėlime. Jie atėjo į miestą ir daugeliui pasirodė, tobulai pagal Raštą. Ten buvo regėjimas, ar kas ten bebuvo, tai buvo tobulai pagal Raštą.

Ir tada aš pasakiau: „Na, ar tai nėra nuostabu“. Ir tada aš pagalvojau: „Ar tai ne nuostabu...?“. Ir aš išgirdau kažką žvengiant kaip žirgą. Ir aš pažiūrėjau, ir mano mažasis, jojamasis žirgas, su kuriuo aš anksčiau jodinėjau, mažasis Princas (Aš tiek daug apie jį galvoju.), jis ten stovėjo šalia manęs ir jis padėjo savo galvą man ant peties, kad mane apkabintų, kaip kad kai aš duodavau jam cukraus, žinote. Jis atrėmė savo... Aš apkabinau jį savo ranka. Aš pasakiau: „Prince, aš žinoju, kad tu čia būsi“.

416 Aš pajaučiau kaip kažkas laižo mano ranką. Ten buvo mano senasis meškėnų medžioklės šuo. Kai... kai ponas Šortas, dar tenai, nunuodijo jį, aš prisiekiu, kad už tai aš nužudysiu poną Šortą. Aš buvau apie šešiolikos metų amžiaus. Jis nunuodijo jį, davė jam nuodų skirtų šunims. Mano tėvelis pagavo mane su šautuvu einantį jį nušauti, tiesiai į policijos postą. Ir aš pasakiau: „Aš nužudysiu jį“. Ir aš pasakiau: „Na...“. Aš nuėjau prie šuns kapo. Aš pamaniau...?... jį, aš pasakiau: „Fricai, tu buvai man... kaip kompanionas. Tu sušildydavai mane ir lydėjai į mokyklą; kai tu būtum pasenęs, aš ketinau tavimi pasirūpinti; dabar jie tave užmušė“. Aš pasakiau: „Aš pažadu tau, Fricai, kad jis negyvens“. Aš pasakiau: „Aš pažadu tau, jis negyvens. Aš vieną kartą užtiksiu jį gatvėje, einantį; tada aš tikrai jam atkeršysiu“. Suprantate? Aš pasakiau: „Aš atkeršysiu jam už tave“. Bet žinote ką? Aš atvedžiau tą žmogų pas Kristų, pakrikštijau jį Jėzaus Vardu ir palaidojau jį kai jis mirė. Po to aš atsiverčiau maždaug po kelių metų. Po to mano požiūris pasikeitė. Suprantate? Aš mylėjau jį vietoj to, kad nekęščiau jo.

418 Todėl tuomet, bet vistiek, ten buvo Fricas, stovėjo ten laižydamas mano ranką. Ir aš... aš pažvelgiau... Aš negalėjau verkti. Niekas negalėjo verkti. Visur buvo tik džiaugsmas. Tu negalėjai būti liūdnas, nes visur buvo džiaugsmas. Tu negalėjai numirti, nes visur buvo gyvenimas. Suprantate? Negalėjai pasenti, nes visur buvo jaunystė. Suprantate, štai kas... Tai buvo tiesiog tobula. Aš pamaniau: „O, ar tai nėra nuostabu?“ Ir milijonai... O, tai bent. Aš buvau būtent namuose. Suprantate?

Ir... ir kaip tik tada aš išgirdau balsą ir jis sušuko, pasakė: „Visi, kuriuos tu esi mylėjęs...“. (Atpildas už mano tarnavimą). Man nereikia jokio atpildo. Jis pasakė: „Visus, kuriuos tu esi mylėjęs ir visus, kurie tave mylėjo, Dievas tau davė“. Aš pasakiau: „Šlovė Viešpačiui“. Aš jaučiausi keistai. Aš pamaniau: „Kas nutiko? Aš jaučiuosi keistai“. Aš atsigręžiau ir pažiūrėjau, ir ant lovos mano kūnas judėjo. Aš pasakiau: „O, man nereikia sugrįžti, tikrai. Ne... neleiskite man sugrįžti“. Tačiau Evangelija turėjo būti pamokslaujama. Vos už sekundės aš buvau vėl ant lovos (Suprantate?), štai taip.

423 Ne daugiau nei prieš du mėnesius, tas... Jūs girdėjote kaip tai buvo perskaityta... verslininkų vyrų „Balse“. Tai išplito visame pasaulyje. Suprantate? Ir brolis Normanas yra čia... aš manau, kad jis yra kažkur čia šį vakarą, jis tai ten išvertė ir išsiuntė kaip brošiūras. Jos visur išplito. Ir tarnautojai parašė, dauguma iš jų, ir pasakė... Vienas čia, kuris... Aš papasakosiu tik apie šį vieną. Jų buvo šimtai, žinoma. Šis vyras pasakė: „Broli Branhamai, jūsų regėjimas verslininkų vyrų „Balse“...“. Ir aš vertinu Tomį Nikelį. Nors jis daugiau nėra su verslininkais vyrais (aš nežinau kodėl, bet jis ne su jais), tačiau jis tai parašė visiškai teisingai. Kai aš pasakiau... būtent ten tame trejybinių žurnale, jis pasakė: „Kur aš... Kur Paulius krikštijo Jėzaus Vardu ir įsakė žmonėms daryti tą patį, aš dariau tą patį,“ – suprantate. Jis parašė tai būtent taip, kaip tai buvo. Suprantate?

426 Ir todėl tuomet aš... aš pamaniau: „Tai bent...“. Ir tas tarnautojas parašė ir pasakė: „Broli Branhamai, tavo regėjimas...“. O tai galėjo būti regėjimas. Pasakė... Taigi, aš nenoriu sakyti, kad tai perkėlimas. Jeigu Paulius... Jeigu aš buvau pakeltas iki šio pirmo dangaus ir tai pamačiau, kaipgi tuomet yra su Pauliumi, kuris buvo pakeltas iki pat trečio dangaus? Ką tai... Jis pasakė, kad jis net negalėjo apie tai kalbėti (Suprantate?), jeigu jis buvo pakeltas. Ar tai buvo pakėlimas, aš nežinau; Aš negaliu pasakyti. Aš negalėčiau jums pasakyti. Bet tarnautojas pasakė: „Broli Branhamai, jūsų regėjimas skambėjo labai pagal Raštą ir gerai tol, kol jūs prakalbote apie ten buvusį žirgą“. Jis pasakė: „Žirgas danguje?“. Pasakė tai... Matote tą bažnytinę žmogaus išmintį, protą? Suprantate? Jis pasakė: „Dangus buvo sukurtas žmonėms, o ne žirgams“.

429 Na, aš atsisėdau. Bilis, mano sūnus, čia, atnešė laišką štai čia senos bažnyčios raštinėje, maždaug prieš tris ar keturis mėnesius. Aš pasakiau: „Mano brangus broli, mane stebina tavo išmintis, bet... ir tavo Rašto išmanymas. Aš nepasakiau, kad aš buvau danguje. Aš pasakiau, kad tai buvo vieta kaip rojus, nes Kristus vis dar buvo aukščiau“. Suprantate? Bet aš pasakiau: „Jeigu tai tave įtikins, dabar atsiversk Apreiškimo 19, ir kai Jėzus išeina iš dangų dangaus, Jis joja ant balto žirgo ir visi šventieji su Juo joja ant baltų žirgų“. Teisingai, absoliučiai. Be abejonės. Ir toje pačioje vietoje, ten buvo vienas atrodantis kaip erelis, ir vienas atrodantis kaip jautis, ir o, tai bent... Na, tai bent, kur yra tie žirgai, kurie atėjo paimti Elijo? Tiesiog parodo jums (Suprantate?), žmogaus protas nori kažko, prie ko galėtų prikibti. Teisingai.

432 Dabar, atkreipkite dėmesį. Bet aš tiesiog galvojau, kaip šis brangus, dievobaimingas brolis Jonas... (Aš tiesiog pamaniau, kad tai būtų gera vieta tai įterpti, prieš pat pabaigą. Suprantate?) Jeigu Jonas ten pažvelgė ir jie buvo iš jo brolių (Suprantate?), jo brolių, kurie turėjo šiek tiek pakentėti; tuomet, suprantate, Viešpats Dievas leido man pamatyti mano brolius ir šventuosius, kurie laukė Viešpaties atėjimo.

Atkreipkite dėmesį, jie nebuvo po aukos aukuru. Manieji nebuvo; be šie, buvo. Jie buvo kankiniai. Suprantate? Manieji nebuvo po kankinių aukuru. (Dabar aš noriu, kad jūs įdėmiai klausytumėte. Ir aš užbaigsiu, nuoširdžiai, vos už... dešimties minučių, 10:00 valandą, jeigu reikės tiesiog nutraukti ir užbaigti tai rytoj.) Pažvelkite. Jie... jie nebuvo mano... Tie, kuriuos Viešpats man parodė, Nuotaka, ji nebuvo po kankinių skirsniu, ne, kankinių aukojamųjų aukų aukuru, bet gavo baltus drabužius per priėmimą gyvojo Žodžio atleidžiančios malonės. Kristus davė jiems baltą drabužį.

435 Aš nemanau, kad per atidengimą... Aš manau, tiksliau, kad per šį Penktojo Antspaudo atidengimą, kaip aš tikiu, kad tai mums yra atidengta... Aš padariau tai iš geros sąžinės, su aiškiu apreiškimu Dievo akivaizdoje, nesistengdamas tiesiog to išgalvoti, nes aš visada buvau prieš organizacijas, niekada joms nepriklausyčiau, bet tai man dabar yra atidengta. Ir aš taip pat galvoju apie kitą dalyką: per šio Penktojo Antspaudo atidengimą šią dieną, tai pataiso mokymą, tiesiog čia, apie kurį aš galbūt kalbėsiu, apie miegančias sielas. Taigi, aš suprantu, kad čia yra žmonės, kurie tuo tiki (Suprantate?), miegančiomis sielomis. Aš manau, kad šitai paneigia tai. Jos nemiega; jos yra gyvos. Jų kūnai miega, bet sielos kape nėra. Jos yra Dievo Akivaizdoje po aukuru.

437 Štai kuo aš skiriuosi nuo brangaus brolio, mokytojo. Ir aš pastebiu... Aš žinau, kad matau kai kuriuos iš jo žmonių čia sėdinčius, aš suprantu, kad jis buvo didis mokytojas. Jis yra daktaras... religijos mokslų daktaras ir filosofijos, teisės ir jis yra... jis yra taip pat labai geras žmogus. Aš manau, kad šiuo metu jis jau yra iškeliavęs, bet jis buvo geras žmogus ir geras rašytojas. Ir tai yra brolis Urijas Smitas, autorius knygos „Danielius ir Apreiškimas“.

438 Taigi, jums, žmonės, kurie esate jo mokymo sekėjai (Suprantate?), taigi, aš ne... Aš nenoriu tiesiog... nenoriu pasakyti to išdidžiai, bet aš tiesiog... Suprantate, bet, brolis Smitas bandydamas palaikyti... Suprantate? Ir bandė palaikyti miegančias sielas, ten jis mini, kad siela miega, ir ten danguje nėra aukos aukuro, vienintelis aukuras apie kurį yra kalbama yra... kad jis... jis tiki, kad yra danguje ir tai smilkymo aukuras. Bet jums, brangūs žmonės (ir ne tam, kad prieštaraučiau savo broliui; aš grei... viliuosi su juo susitikti kitoje pusėje. Suprantate?) neprieštaraudamas šiam didžiam mokytojui; bet tik kad parodyčiau jums kaip šitai, tai paneigia... Suprantate? Tai paneigia tai, šio Antspaudo atidengimas šią paskutinę dieną; tai tiesiog patraukia miegančias sielas iš kelio. Suprantate? Jos yra gyvos. Jos nėra negyvos. (Suprantate?)

440 Atkreipkite dėmesį, pastebėkite tai dabar. Taigi, jeigu danguje nėra aukos aukuro, kur tuomet guli auka už nuodėmę, Avinėlis? Turi būti vieta, kurioje tas užmuštas Avinėlis, kruvinas, ten guli, kur yra Kraujas.

Taigi, smilkalai buvo kvapai... kvepiantys dalykai, kuriuos jie degino, kuo, Biblija pasakė, buvo šventųjų maldos. Jeigu ant aukuro nėra aukos, tuomet maldos negali būti priimtos. Tai yra tik per Kraują ant aukojamojo aukuro, kas leidžia maldoms pasiekti Dievą. Brolis Smitas klydo (Suprantate?), aš nesu nesutarime su juo. Aš manau, kad aiškiai išsireiškiau, su broliška meile ir pagarba jo didingam darbui (Suprantate?), bet jis klydo.

443 Penktasis Antspaudas tai atidengė toje vietoje (Suprantate, suprantate?), daugelį kitų dalykų, jeigu juos supratote. Suprantate, aš laikiu man skirtų klausimų, kad pamatyčiau per... Gerai.

Taigi, kur buvo skrynja, užmuštas, sužalotas, kraujuojantis, kruvinas Avinėlis skirtas atpirkimui, už šias kvapias maldas? Atkreipkite dėmesį, Biblija sako: „Jeigu ši žemiškoji, gyvenamoji padangtė suirs, mes turime kitą jau laukiančią“. Štai kame aš pamačiau tuos šventuosius. Suprantate?

446 Stebėkite, kai kūdikis... Atleiskite man dar kartą, sesės, už šią atvirą kalbą jaunųjų ir moterų akivaizdoje. Bet pažvelkite, kai motina yra... pastojusi ir ta mažutėlė raumenų sanauka sukiojasi ir šokinėja (Jūs suprantate.), tai yra žemiškas kūnas. Ir lygiai taip pat, kaip gamta formuoja fizinį kūną... Ar esate kada stebėję savo žmoną prieš gimstant mažiesiems? Ji visada prieš pačią pabaigą pasidaro tikrai miela, maloni. Jeigu tokia nebuvo visą savo gyvenimą, tada ji tokia pasidarys. Ar esate kada pastebėję kaip šventai, ar... toks kaip jausmas... Jūs atkreipiate dėmesį į motiną... ir jūs pamatote kokį nors nusidėjėlį, kuris kur nors šaiposi iš motinos, kuri yra pastojusi moteris. Aš manau, kad tai kvaila. Juk tai yra į pasaulį ateinanti gyvybė. Bet ar esate pastebėję aplink tą motiną, rodos yra malonus

jausmas. Kas tai? Tai yra mažas dvasinis kūnas, dvasinė gyvybė laukianti, kad galėtų įeiti į tą mažą kūnelį vos tik jam gimus. Taigi, gyvybė yra tik pradėta; bet kai ji gimsta, ji yra gimusi. Dvasinis kūnas susijungia su fiziniu kūnu.

450 Ir tuomet Biblija moko, kad mes dabar esame pradėti iš Dievo. Mes esame pradėti iš Šventosios Dvasios, nes mumyse yra Kristus, Dievo sūnus yra formuojamas mumyse. Ir kai šis žemiškasis kūnas suirs, šis dvasinis kūnas ateina iš žemės gelmių, ten yra kitas kūnas laukiantis, kad jį priimtų. Jeigu ši žemiška padangtė yra paliekama, ten yra kitas kūnas, kad jį priimtų. Šis mirtingas kūnas apsivelka nemirtingumu. Šis žemiškas apsivelka dangišku. Šis... Suprantate, ką turiu omenyje? Yra fizinis kūnas, kuris yra nuodėmingas; bet pagal jo būdą lygiai kaip yra kitas kūnas į kurį mes einame. Ir aš esu toks dėkingas Dievui, kad galiu pasakyti kaip jūsų pastorius ir brolis, aš pamačiau tuos žmones, todėl padėk man, tame kūne ir liečiau juos savo rankomis. Tai tiesa.

452 Atkreipkite dėmesį, sekite. Pažvelkite į Mozę. Elijas po to, kai Mozė mirė ir Elijas buvo paimtas į dangų, jis stovėjo ten ant Atsimainymo Kalno turėdamas savo kalbos pojūčius, klausos, supratimo ir kalbėjo su Jėzumi prieš nukryžiovimą. Taigi, kokį kūną jis turėjo? Pažvelkite į Samuelį. Po to, kai buvo miręs apie du metus buvo iškvieštas atgal... oloje tą naktį per Endoro raganą ir kalbėjo su Sauliumi kalba, girdėjo Saulių, atsakė ir iš anksto žinojo dalykus, kurie turės įvykti; jo dvasia vis dar buvo nepasikeitusi. Jis buvo pranašas.

454 Kai Elijo dvasia nužengia ant žmogaus, ji ves jį lygiai kaip Eliją. Jis eis į dykumą. Jam patiks dykuma. Jis neapkės amoralių moterų. Jis bus prieš organizacijas. Jis... jis dėl nei vieno nenuolaidžiaus. Ir tai tiesiog... tai... tokia bus jo dvasia. Taip buvo kiekvieną kartą jai atėjus. Suprantate? Mozė bus tas pats asmuo.

Taigi, ir mes atrandame Apreiškimo 22:8 tą patį dalyką. Taigi, ar kad išspręsti tai dėl tų, kurie... tų sielų (Dabar sekite tai.) po aukuru šio Antspaudo atidengimo, kuris buvo užmuštas laike tarp Kristaus mirties ir Bažnyčios pakilimo aukštyn (Eichmano grupė ir visi jie, tie tikri žydai, kurių vardai yra Knygoje), jeigu pastebėsite, mano broli, pagal Raštą jie galėjo kalbėti, šaukti, kalbėti, girdėti ir turėjo visus penkis pojūčius, nemiegojo kape be sąmonės. Jie buvo labai budrūs ir galėjo bendrauti, kalbėti, girdėti, viską. Ar tai tiesa? O, padėk mums.

456 Dvi minutės. Amen. Aš atsiprašau, kad užlaikiau jus pusvalandį. Ne, aš negaliu. Man nederėtų to sakyti, suprantate. Suprantate? Tai tiesa, suprantate. Bet pažiūrėkite, čia tai yra pagal mano geriausią supratimą, geriausiai pagal apreiškimą, kuris man buvo suteiktas šį rytą visai prieš aušrą per Viešpatį Jėzų Kristų, štai atidengtas Penktasis Antspaudas, kuris eina išvien su kitais keturiais. Suprantate? Iš Jo malonės Jis man tai suteikė, Jo malonės jums ir man. Mes dėkojame Jam už tai ir su Jo pagalba aš ketinu gyventi artimiau kaip tik galiu gyventi, mokydamas kitus daryti tą patį, kol aš sutiksiu Jį su jumis šlovėje, kai viskas bus pasibaigę. Aš myliu Jį už tai ir tai yra geriausiai pagal mano žinojimą. Ir aš iš tiesų tikiu visa savo širdimi, kad tikri apreiškimai Pirmojo, Antrojo, Trečiojo, Ketvirtojo ir Penktojo Antspaudo apreiškimo dabar yra mums atidengti.

*Aš myliu Jį, Aš myliu Jį.
Nes Jis pirmas mane pamilo.*

*Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.*

459 [Brolis Branhamas pradeda niūniuoti – Red.] Dabar tyliai, pagarbiai Dievo akivaizdoje, kaip mes pamatėme šį mums atsidengiantį Antspaudą, Dievas turėjo paimti Savo mylimus vaikus ir apakinti jų akis, ir po to išsiųsti juos, nes Jo paties teisingumas reikalauja nuodėmės teismo... Pagalvokite apie tai. Jo teisingumas ir Jo šventumas reikalauja teisingumo.

[statymas be bausmės nėra įstatymas. Ir Savo paties įstatymų, Jis pats, Jis negali nepaisyti ir vistiek išlikti Dievu. Dėl šios priežasties Dievas turėjo tapti žmogumi. Jis negalėjo paimti pakaitalo, sūnaus kuris nebuvo, tiesiog įprasto Savo sūnaus ar kažko. Dievas tapo abiem... Jėzus tapo abiem, Sūnumi ir Dievu, vienintelis būdas, kuriuo Jis galėjo tai padaryti teisiai. Pats Dievas turėjo priimti bausmę. Tai nebūtų teisinga uždėti ją ant kažko kito, kito asmens. Todėl Jėzaus asmuo buvo Dievas pasireiškęs kūne, vadinamas Emanueliu. Ir kad tai padarytų, ir kad paimtų Nuotaką, ir išgelbėtų prarastą pagonių grupę, Jis turėjo apakinti Savo vaikus, ir po to nubausti juos dėl to kūne už atmetimą; Bet Jo malonės parūpino drabužius. Bet gyvenimas... Suprantate, kas įvyksta? Ir jeigu Jis turėjo tai padaryti tam, kad mes turėtume galimybę, kaip mes galime atmesti šią galimybę meilėje?

462 Jeigu šį vakarą šiame pastate yra toks asmuo, jaunas ar senas, kuris iki šio laiko atmesdavo šią galimybę, kuri Dievui kainavo tokią kainą, ir jūs šį vakarą norėtumėte priimti šį pasiūlymą iš Dievo, nes jums nereikia, iš to kiek mums yra žinoma, būti kankiniu, nors jūs galėtumėte būti, bet baltas drabužis buvo jums parūpintas. Ir jeigu Dievas dabar beldžiasi į jūsų širdį, kodėl to nepriimti?

Dabar dar kartą palenkime savo galvas. Jei toks asmuo ar asmenys yra čia ir to trokšta, arba nori priimti tai savo tikėjimo pagrindu pralietu Krauju, kurį Dievas turėjo pralieti dėl jūsų, būti... kentėjo labiau visko, nei bet koks kitas mirtingasis... Ten negalėjo būti iki tiek kentėjusio mirtingojo, kol Jo paties širdgėla atskyrė Jo vandenį nuo Jo kraujo, Jo venose. Prieš nueinant į Kalvariją, kraujo lašai krito iš Jo kūno su tokia širdgėla ir sudaužyta širdimi dėl to, ką Jis turėjo padaryti, bet galėjo to atsisakyti, taip pat, tačiau noriai padarė tai dėl jūsų ir manęs.

464 Ar jūs galite atmesti tokią neprilygstamą meilę? Ir jūs tai dabar suprantate per šiuo Antspaudų atidengimą, tai, ką jūs esate padarę, ir ką Dievas dėl jūsų padarė, ir jūs esate pasiruošę atiduoti savo gyvenimą Dievui, ir jeigu Jis išplėš jus iš antikristo rankų, kuriose jūs dabar esate, ar jūs priimsite Jo pasiūlymą tiesiog pakeldami savo ranką Jam, pasakydami: „Dieve, tuo aš pareiškiu; Aš priimu šį malonės pasiūlymą. Ir, broli Branhamai, aš noriu tavo maldu, kad aš visada išlikčiau ištikimas“.

Iškelkite savo ranką ir aš pasimelsiu. Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Dievas. Turėkite tai dabar omenyje. Ne... nedarykite to, jeigu neturite to omenyje. Ir būtent ten, kur jūs sėdite, priimkite tai ten pat; nes, nepamirškite, jūs nebūtumėte galėjęs pakelti savo rankos, jeigu kažkas nebūtų jums to pasakęs, ir niekas kitas, tik Dievas galėjo tai padaryti.

467 Todėl dabar, kai jūs matote Rašto vietas taip tobulai atskleistas, jūs matote, kas vyko periodų metu, paskutinių kelių metų, dvidešimties ar trisdešimties metų, jūs matote tai tobulai įrodyta. Jūs matote Raštą sakantį tiksliai, kas įvyko ir kas turės įvykti, tuomet tikėjimo Kristaus darbo pagrindu, ten kur jūs sėdite dabar pat, ir pakėlėte savo rankas, pasakykite: „Nuo šios minutės ir toliau, tai yra išspręsta. Aš priimu Kristų dabar kaip mano Gelbėtoją ir aš gyvensiu dėl Jo visą likusį savo gyvenimą, ir aš trokštu, kad Dievas pripildytų mane Šventąją Dvasia“.

Ir jeigu jūs dar nebuvote pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, jūsų lauks baseinas. Pasimelskime.

468 Viešpatie Dieve, žmonių tarpe buvo iškeltas didelis skaičius rankų. Ir aš esu užtikrintas, kad Tu esi būtent tas pats Viešpats Jėzus, kuris atlikai atpirkimą už mus prieš daug metų, ir per matymą šių Antspaudų atidengimo, ir didingų dalykų, kurie įvyko čia pat per kelis paskutinius metus, aš tikiu savo visa širdimi, kad malonės durys pradeda užsidaryti, ir Tu dabar esi pasiruošęs pradėti Savo kelionę, kad atpirtum Savo žmones.

Kol dar yra vietos ir durys yra atviros (kaip tai buvo Nojaus dienomis), tegul šios brangios sielos, kurios gyvena šios padangtės kūne, kuri vieną dieną suirs, kurie pakėlė tą mirtingą ranką iš savo vidaus dėl jų... jų įsitikinimo ir išpažinimo, kad jie tiki ir nori priimti Tavo pasiūlymą skirtą jų išgelbėjimui, šia atidengta užantspauduota Knyga, kuri buvo mums atidengta; suteik jiems, šį vakarą, Viešpatie, Jėzaus Kristaus teisumo drabužį ir aprenk tuo jų sielą, kad jie galėtų stovėti Tavo akivaizdoje tą dieną, kuri yra visai čia pat, tobuli per Kristaus Kraują.

469 Viešpatie Dieve, jeigu jie nebuvo pakrikštyti į Jėzaus Kristaus Vardą, ir apreiškimo pagrindu, kurį Tu man dėl to suteikei, ir matant, kad Paulius įsakė žmonėms, kurie netgi buvo pakrikštyti Jono Krikštytojo, kad būtų perkrikštyti iš naujo Jėzaus Kristaus Vardu tam, kad priimtų Šventąją Dvasią Apaštalų darbų 19. Aš prašau, kad Tu įtikintum juos, Viešpatie, dėl Tiesos ir tegul jie Tau paklus.

Ir po to jų sutikimo paklusnume ir išpažinimo paklusnume, ir ėjimo į vandenį, tegul Tu atsakydamas pripildysi juos Šventąją Dvasia tarnavimo jėgai visam likusiam jų gyvenimui. Aš dabar patikiu juos Tau paaukoto Dievo Avinėlio, Jėzaus Kristaus, Vardu. Amen. Amen.

Aš myliu Jį, Aš myliu Jį.

Nes Jis pirmas mane pamilo.

Ir išpirko mano išgelbėjimą

Ant Kalvarijos medžio.

471 Dabar jūs, kurie buvote pakėlę savo rankas, pakluskite Dvasios vadovavimui, kuris seks... Žodžio įstatams skirtiems atgailavusiems nusidėjėliams. Išpildykite juos kiekviename veiksme. Ir dangaus Dievas atlygins jums už tai, kad stovite dėl Jo. Telaimina jus Viešpats. Rytoj vakare atsineškite savo pieštukus ir popieriaus, kaip ir darėte anksčiau. Mes tikimės čia būti tuo pačiu laiku, lygiai 7:30, Viešpačiui leidus. Ir per... melskitės už mane, kad Dievas man rytoj atidengtų Šeštąjį Antspaudą, kad aš galėčiau tai jums pateikti taip, kaip Jis tai man suteiks. Iki susitikimo, mes vėl giedosime, ne tik giesmėmis, bet per šlovę Tam, kuris vietoj mūsų numirė ir atpirko mus. Aš myliu Jį

*Aš (Perduodu dabar jūsų pastoriui.) myliu Jį, Aš myliu Jį
Nes Jis pirmas mane pamilo.
Ir išpirko mano išgelbėjimą
Ant Kalvarijos medžio.*

Pamokslas išverstas: 03-02-2018

[garsintas pamokslas: https://youtu.be/AXv5l-v_cgs